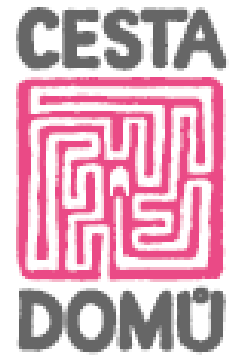

Nakladatelství **Cesta domů**

Knihy, které mohou pomoci

KDE NAJDETE NAŠE PUBLIKACE

K zakoupení: www.cestadomu.cz/eshop

Kamenné obchody: Bubenská (stanice metra Vltavská) a
Bělohorská (stanice tram Drinopol)

K listování: issuu.com/cestadomu

Web: www.cestadomu.cz/nakladatelstvi

POZOR, MNOHO KNIH NYNÍ VE SLEVĚ – JIŽ OD 49,- Kč!

DĚTI A JEJICH RODIČE

Triinu Laan, ilustrace Marja-Liisa Plats

Příhody kostlivce Johana

60 stran

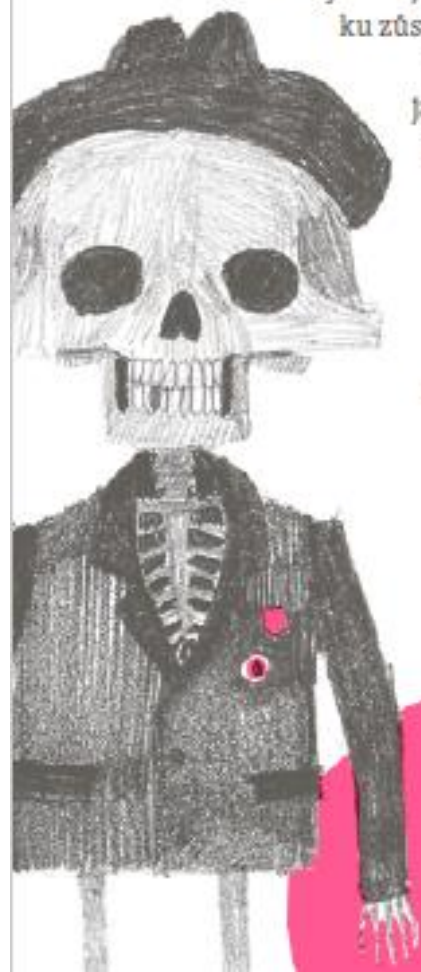
- Johan je vysloužilá anatomická kostra, které se ujmou dva staroušci. Koupe se s jejich vnoučaty, straší strašidla pod postelí... a jednou, až dědeček umře, bude mu dělat v rakvi společnost. To budou archeologové překvapení!
- téma konce života podané neotřelým způsobem
- překlad z estonštiny - první estonská dětská kniha v češtině po 23letech
- překlad Linda Dejdarová
- děti od 6 let a dospělí

Johan a pohádka o řepě

K dědovi a stařence přijela vnoučata. Chlapeček byl větší, holčička trochu menší. Johan měl z příjezdu dětí radost, protože ty za něj každý večer prosily, aby směl ještě chvíli zůstat vevnitř. A taky se vyprávěla pohádka.

Děda neuměl žádný příběh povídat tak, jak doopravdy byl. Pokaždé si něco přimyslel nebo něco pozměnil. V dědově pohádce tahali ze země velikánskou řepu babka, dědek, kráva, prase, pes, kočka, slon, hroch, žirafa, ondatra, kakadu, varan, kapybara, myš a Johan. Řepu se jim pochopitelně podařilo vytáhnout až Johanovou zásluhou.

Když bylo po pohádce, prohlásil chlapec: „Měl bych pár doplňujících otázek. Jak se žirafa držela hrocha? A proč Johana nezavolali na pomoc rovnou?“ Johan se usmíval ještě venku v kuchyni, jakou měl radost, že ho chlapec považoval za nejsilnějšího ze všech. A to i přesto, že mu občas odpadla některá končetina.

Málemuži Černýma klídy

Málemuži Černýma klídy

veselé příběhy
vysloužilí
anatomické
kostry

**Málemuži
Černýma
klídy**

výjde
18. března
2024

příklad
z estonitiny

Jakouš jde do práce

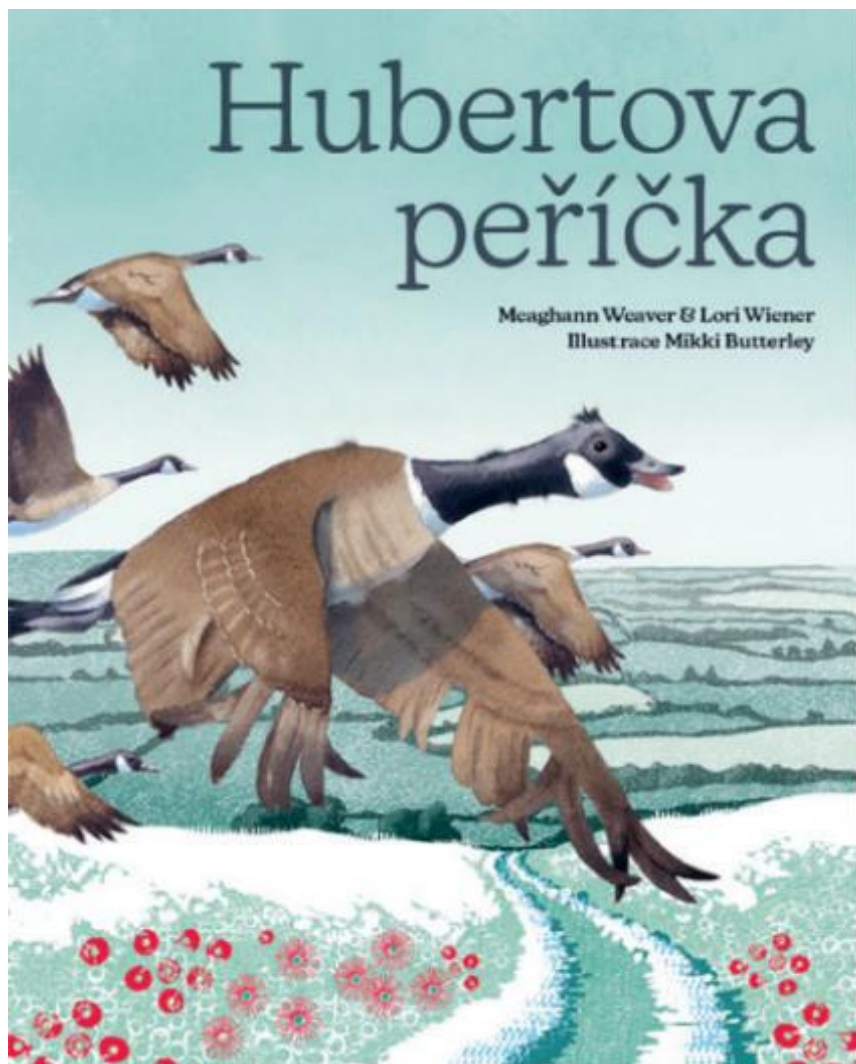
Jakouš se koupá

Jakouš a polštářek
a žijte

KNIHY O ZÁVAŽNÉ NEMOCI DÍTĚTE

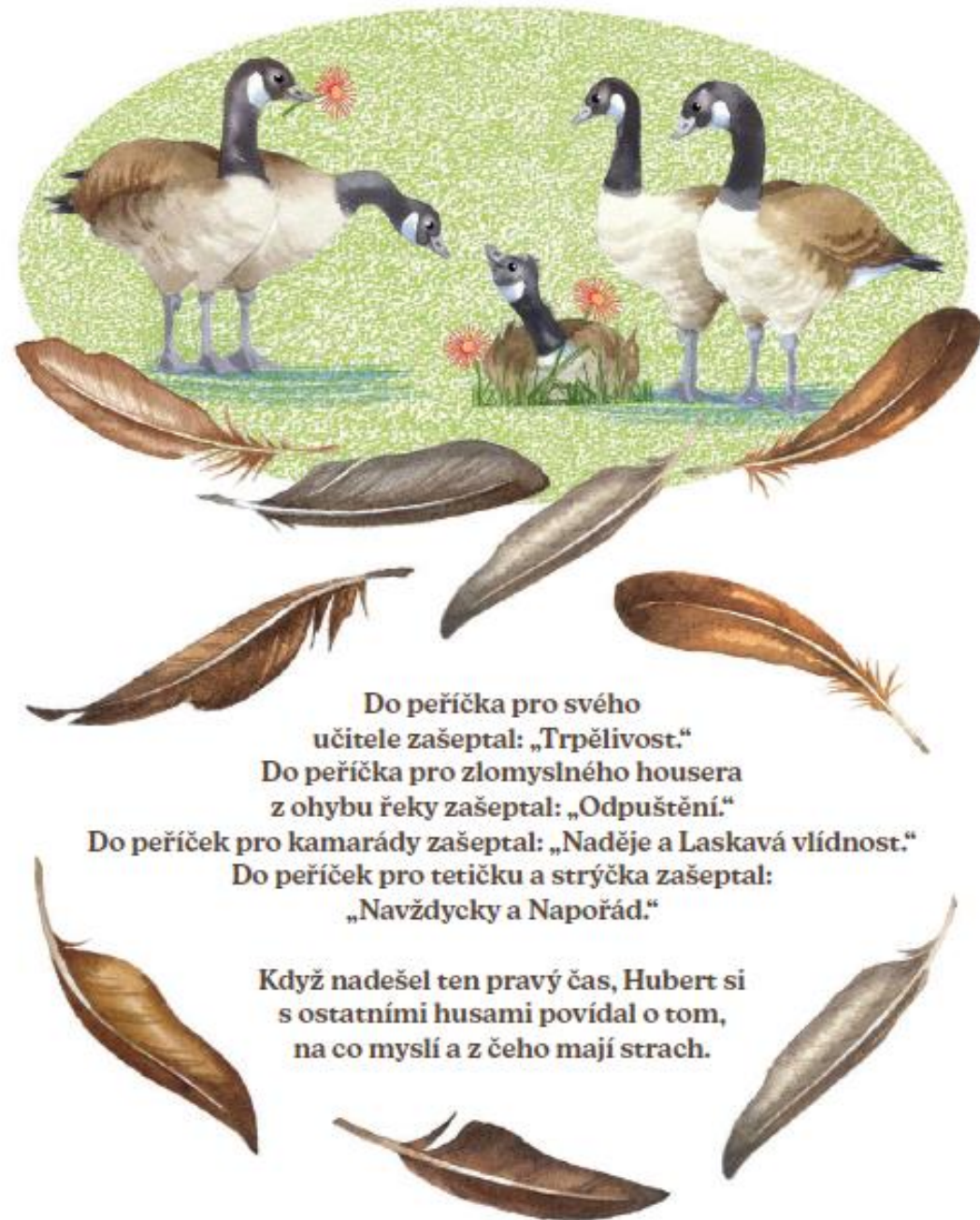
Lori Wiener & Meaghann Weaver, Mikki Butterley

Hubertova peříčka

40 stran

- pro děti cca od 4 let, které trpí závažným onemocněním, nebo mají ve své blízkosti těžce nemocného člověka
- příběh housete Huberta, který byl výjimečný už od narození, ale brzy bylo jasné, že bude jiný než ostatní. Nezáleželo na tom, kolik jedl, stále byl nejmenší ze všech sourozenců, a tak ho stálo velké úsilí udržet s nimi krok. Jednoho dne přestal jíst, byl unavený a začala mu vypadávat pírka a zemřel. Přesto se stihl rozloučit se svou rodinou a oni s ním.

- vychází s finanční podporou Nadace rodiny Vlčkových
- autorkami jsou onkoložka a dětská psycholožka z USA
- součástí je sešit pro práci se sourozenci, prarodiči, učiteli aj. a **3 sady samolepek s peříčky**
- překlad Zora Freiová
- k dispozici **animovaný film** v češtině
https://www.youtube.com/watch?v=F_IyOXjFoDY&t=7s i angličtině
https://www.youtube.com/watch?v=kRoIHlrmP_k&t=87s

ADVENT

kolektiv autorů

Adventní čtení

112 stran

- první AČ pro děti od 8 let a dospělé
- každý den adventu si „rozbalíte“ jednu povídku či báseň, většinou psanou přímo pro tuto publikaci
- známí i méně známí (ale všichni skvělí) autoři
- ilustrace Kateřina Coufalová
- součástí je velký plakát

OBSAH ANEB S KÝM SE V ADVENTNÍM ČTENÍ VII SETKÁTE

1. PROSINCE	Václav Vokolek – Vánoční vtip
2. PROSINCE	Otomar Dvořák – O Pavlínce a zamrzlém skřivánčím vrznutí
3. PROSINCE	Jaromír Damek – Psaní Ježíškovi
4. PROSINCE	Hana Kašáková – Světlo čtyř svíček
5. PROSINCE	Lukáš Csicsely – Kdo je pod maskou?
6. PROSINCE	Alena Hyhlíková – Anděl jezdí tramvají
7. PROSINCE	Ester Nowak – Hvězda
8. PROSINCE	Vojtěch Vaner – Kalendáře
9. PROSINCE	Zdeněk Kalvach – Pocta F. Churchovi
10. PROSINCE	Petr Borkovec – Krajina s našimi ptáky
11. PROSINCE	Radek Malý – Explonáda I.
12. PROSINCE	Radek Malý – Explonáda II.
13. PROSINCE	Miloš Doležal – Vánoční světloňoš
14. PROSINCE	Markéta Hejkalová – Máma Emy v nebi
15. PROSINCE	Petr Hruška – Cukrárna v prosinci
16. PROSINCE	Markéta Pilátová – Kaple I
17. PROSINCE	Markéta Pilátová – Kaple II
18. PROSINCE	Martina Špinková – Miska
19. PROSINCE	Marka Míková – Kup rozinky a mandle
20. PROSINCE	Pavel Hénik – Když zaskřípe sníh
21. PROSINCE	Anežka Emmerlingová – Co šeptá liška
22. PROSINCE	Josef Gabriel – Pubertákova modlitba
23. PROSINCE	Oldřich Selucký – Prázdné jesličky
24. PROSINCE	Petra Soukupová – Existuje Ježíšek?

ISBN 978-80-88455-13-4

Kup rozinky a mandle

★ MARKA MÍKOVÁ

„Kup rozinky a mandle na vánočku a moc se rádo nezdřívá... A vyhod odpadky,“ volala na Tobiášem máma.

„Provedu!“

Dveře výtahu se zavřely a Tobiáš sjížděl z dvanáctého patra dolů a pobrukoval si „Vánoce, Vánoce přicházejí“, myslel na to, že už nemusí do školy, až po Novém roce, a bylo mu tak lehký. Dveře výtahu se v přízemí otevřely a Tobiáš málem vrazil do stařenky, která před ním stála. Na nohách měla takové ty vysoké babičkovské bačkory, ale jinak byla oblečena v kabátě, kolem krku měla líšku a na hlavě chlupatou čepici. Nejpřít taky líšci.

„Chlupče, chlupče, to jsem ráda, že jsem tě počkala,“ usmála se na něj něměně. „Já jsem se trochu ztratila, víš,“ pokyvovala hlavou, ale přitom se usmívala. „Ztratila?“ podivil se Tobiáš. „A kde bydlíte?“

„V Braníku. Mezivětrá,“ vrhla na něj takový prosebný pohled.

„Jé, tak to jste úplně jinde, mdyje Bohdalec,“ vysvětloval Tobiáš.

„Bohdalec, Bohdalec, to mi něco říká,“ pokyvovala hlavou babička.

„To musíte tramvaj a pak autobusem...“ opakoval Tobiáš.

„Tramvaj a pak autobusem...“ opakovala po něm a ve tváři měla takový rozpačitý výraz.

„Ukážu vám cestu,“ nabídl se Tobiáš, a tak vyšli spolu z domu. Sněžilo. Babička se šoumala, protože to trochu klouzalo, zvlášť v těch bačkových.

Hned za domem se Tobiáš rozběhl k popelnici, aby vyhodil pytel s odpadky. Babička pokyvovala hlavou. „Jo líkto vyhazujeme, víš, chlupče. Moje maminka nikdy nic nevyhodila. Všechno se spotřebovalo. Anebo jsme to dali zvířatům. My měli knívu, čuníka, slepice, kohouta – ale ten byl vostřej, ten kohout, to ti povím, jednou mi skočil na záda a kloual a kloual. Sou sedovic kluk mě chtěl zachránit a ten lohout, představ si to, skočil po něm a málem mu vytklo oko. To byl divnej kohout, to ti řeknu. Maminka ho pak zařítla a uvařila. Ale já tu polívku nejedla – nedrželo se mi jíst polívku ze zlýho kohouta.“ Ronesmála se a Tobiáš sní. „Vy máte nějaký zvířata?“ zeptala se.

„Máme jen rybičky,“ odpověděl Tobiáš.

„Rybičky? Ty my jsme mávali na záhodě, takový malý, běhá rychle, hned se schovávej. Slepice nemáte?“

„Ne.“

„A kachny, husy?“

„Taký ne.“

„Škoda. Mohla bych vám poslat šišky. Já umím dělat šišky, víš. A taky umím vykrmovat husy, pěkně je všechny chytím u, seřvu je nohama, otevřu nožák a už je láduju šiškami. Šup do nožku a pak pěkně stáhnu dolů.“ Zase se rozesmála. „Na Boží hod má být husa.“

„Jak tedy je stanice tramvaj,“ hlásil Tobiáš. „Musíte jet jedenáctkou a pak v Nuslích přesto upít na autobus.“

„Jé... to já nevrádnou... to já nedočkám,“ děsila se babička. Chvilí bylo ticho. Tobiáš se díval směrem k obchůdku, kde měl koupit mandle a rozinky.

„Jak že bych je s vámi?“ zauvažoval.

„A to bys byl hodnej. Na Vánoce má být každéj hodnej,“ usmála se stařenka a pak zeptala: „Já ti na to upleču ponožky.“

Tramvaj tubyla za chvíli. Tobiáš pomohl babičce po schůdkách nahoru, aby neuklouzla, a pak ji usadil na sedačku.

„Některý ponožky moc pěkně hřejou a jiný zase klozou. Tatínka jednou tak kouzaly ponožky, že poskakoval po sekncí a křičel: „Nechte toho, vy potvory!“ Všichni jsme se tak smáli. A pak přišel Mikuláš a nadělal nám balíčky. V těch balíčcích byly perníčky a oříšky a jablíčka. No a tatínkovi nadělal nové ponožky. Ty ho vůbec neokoušaly a sio to je pak nemudral z nohy. Nosí je tak dlouho, dokud se mu nevykluhál na jedné noze palec z ponožky ven. A maminka vypekla smíchy, když to viděla, a pak mu ty ponožky mářala. Moje maminka uměla krásně lázt ponožky. Všechno spravila. Úplně všechno. Měla dvoje šaty, jedny na běžný nošení a jedny do kostela. A tuhle líšku, co mám okolo krku, tumi dáš, když jsem se vdávala.“

Tramvaj projížděla a zastavením městem a babička povídala.

„Teď budeme přestupovat,“ hlásil Tobiáš. Vyčítal si, že si nezval mo bil. Maminka se už určitě diví, kde je tak dlouho. „Tady nasednete na autobus a ten už vás do Braníka dovezte,“ usmívala se na babičku.

„To já nevrádnou,“ kroutila hlavou zoufale, „to já sama nevrádnou.“

„Jak jí pojedou ještě s vámi,“ pokrčil rameny Tobiáš, a tak jeli.

„Už brzy bude Štědrý den,“ usmívala se babička. „Už brzy.“

To už vystoupili z autobusu a šourali se ulicí Mezivětrá vzhůru a Tobiáš jí podpíral, aby neuklouzla.

„Jěším se domů. Moc se těším domů,“ pokyvovala hlavou. „Na maminku a na tatínka a na bráčku a na sestřičku... Tak tady. Tady zazvoníme. Já nemám klíče, víš... abych je neztatila.“

Zazvonili a čekali. Okno v prvním patře se otevřelo a ven vykoukla copatá holka.

„Mami, mami, paní Nováčková už je tu zas,“ zavolala dovnitř. Vzápětí se vedle ní objevila druhá hlava: „Jé, paní Nováčková, co tu děláte? A v bačkových...“

„Jdu do mlý, budou Vánoce,“ usmívala se babička.

Během chvíli se otevřely dveře do mlý a ven vyšli a paní v záměře. „Dělám vánočku,“ omíluvala se a oprašovala si ruce od mouky.

„Máma taky,“ po usmála se Tobiáš, „měl jsem přinést rozinky a mandle.“

„A místo toho jsi přivedl babičku Nováčkovou,“ usmála se paní. „Ona bydlí na Bohdalcu, víš. Zavolám jejímu synovi.“

„Nebe, peklo, rá, kam mě asi dáš?“ zeptala si babička a pobyhovala prsty.

„Tatínek není doma?“ divila se. „Tak papa, kloučku, a děkuju ti, jsi moc hodný hoch, ještěk ti určitě něco nadělal, neboj se,“ mávala Tobiášovi.

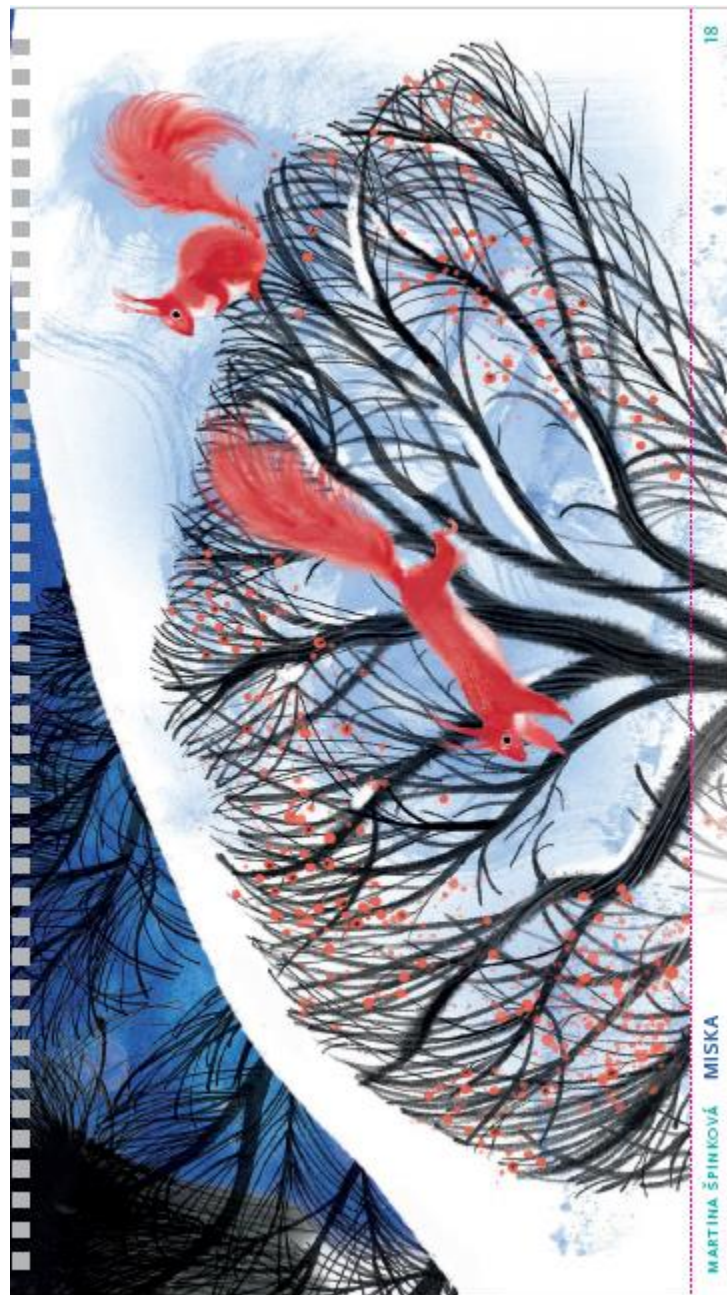
„Na shledanou,“ mzloučil se a rozběhl se ulicí dolů.

„Počkej! Počkej!“ ozvalo se za ním. Copatá holka ho doběhla a vrazila mu do ruky sítovku. Byly v ní rozinky a mandle.

„To je od mámy. Hezký Vánoce!“ usmála se.

„Hezký Vánoce!“ opakoval Tobiáš.

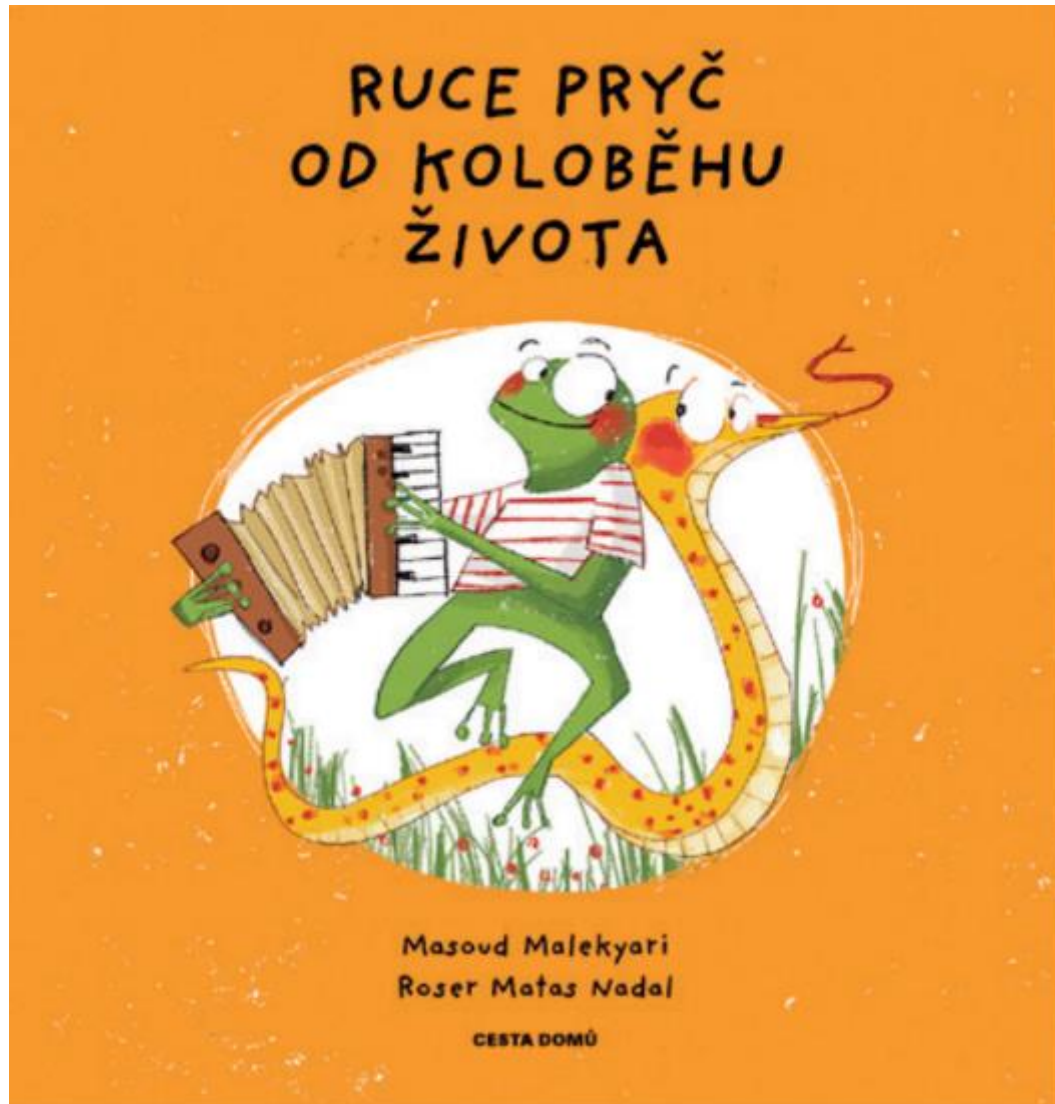
Smíval se.

DĚTI A JEJICH RODIČE

SLEVA!

Masoud Malekyari, Roser Matas Nadal

Ruce pryč od Koloběhu života

48 stran

- bohatě ilustrovaná knížka je inspirovaná starou evropskou pohádkou o tom, co se stane, když zavřeme smrt
- překlad Radek Malý
- **Metodický list pro práci s dětmi na webu Cesty domů, Mravenčí chůvy a v připravované publikaci Je smrt školou povinná...?!**

„A já zas musím v noci spát se všemi žabáky z rodiny. Jeden strašně smrdí, druhý příšerně chrápe, nemůžu vůbec usnout,“ stěžoval si Vincek.

„Myslím, že jsme si s Koloběhem života neměli zahrávat,“ povzdychl si Joska smutně.
„Raději bych skončil ve tvém žaludku, než žít takhle,“ souhlasil Vincek.

Ruce pryč od Koloběhu života

Vydalo nakladatelství Cesta domů v roce 2022
 Text: Masoud Malekyari
 Ilustrace: Roser Matas Nadal
 Překlad z angličtiny: Radek Malý
 Počet stran: 48
 Originální název: Do Not Mess with the Circle of Life

Anotace

Lekce má za cíl zamyslet se s dětmi nad tématem koloběhu života v přírodě, u zvířat i u nás lidí. Děti se seznámí s tím, jak koloběh života funguje a k čemu je důležitý. Během přípravné fáze a v reflexi si také uvědomí, jaké další koloběhy ve světě fungují. Při čtení pracujeme s knihou *Ruce pryč od Koloběhu života*, ve které sledujeme příběh žabáka Vincka, který jednoho dne přijde o svého milovaného strýčka – sežere ho had. Začne si klást otázky, jestli mohou zemřít i jeho rodiče nebo prarodiče? Bojí se teď i svého hadiho kamaráda Josky, který ho určitě taky sní, až vyrostou... to se přece nesmí stát! Společně zjistí, že za vším stojí Koloběh života, a rozhodnou se ho změnit. Pak ale na vlastní kůži poznávají, k čemu je koloběh života dobrý. Důležitou součástí lekce je práce s ilustracemi knihy, které příběh dotvářejí.

Cíle

► Děti si uvědomí, jak koloběh života ovlivňuje život zvířat i lidí a proč je důležitý.

► Děti si uvědomí, jaké další oblasti v přírodě a na světě fungují jako koloběh.

Pomůcky

Velký papír, fix, projektor nebo počítač, kniha *Ruce pryč od Koloběhu života*, obrázky koloběhu života pro každé dítě nebo pro skupinu. Podle způsobu, jakým se rozhodneme pracovat, volíme např. koloběh života člověka od miminka po starce, koloběh života žaby, motýla či jiného zvířete, případně rostliny apod.

Evokace

Usuzování, uvědomění si vlastní zkušenosti

► Děti uvedeme do dnešního tématu např. těmito slovy: „Dnes si budeme povídat o koloběhu. Slyšeli jste už takové slovo? Pojďte se teď spolu se mnou zamyslet nad tím, co to slovo znamená. Co vás napadne, když se řekne koloběh?“

► Necháme děti, aby se každý mohl chvíli zamyslet. Pokud máme větší skupinu, můžeme je rozdělit do dvojic a vyzvat, aby si nápady navzájem pověděly. Vybízíme je ke sdílení kamarádovi, ale nenutíme je. Pokud pracujeme se staršími dětmi, můžeme je vybídnout, aby se členě pokusily vymyslet více typů koloběhů a nápady si zapsaly. Poté pokračujeme ve společném povídání.

► Necháme děti, aby za jednotlivé dvojice nebo každý za sebe řekli své nápady, jejich odpovědi zapisujeme na velký papír. Písemně jednotlivá slova zaznamenáváme, i když děti samy ještě nečtou, později se k tomuto zápisu vrátíme. Zkušenost dětí může být různá, proto je nejprve necháme, aby přicházely se svými nápady, a pokud to bude nutné, pomůžeme vymýšlet další. Během této části dětem neprozrazujeme, jakým z koloběhů se budeme dnes zabývat.

► V evokaci můžeme pokračovat další navazující aktivitou. V této části budeme pracovat s připravenými obrázky (jedna sada pro každé dítě, nebo společná práce ve skupině). Aktivitu uvedeme např. těmito slovy: „Dnes si budeme povídat a číst právě o jednom z koloběhů. A já mám pro vás teď úkol, při kterém odhalíte, který koloběh to bude.“

► Rozložíme dvě sady obrázků k některému z koloběhů života. Necháme dětem prostor k zamýšlení a ptáme se jich nejprve: „Co vidíte na obrázcích?“ „Jaký koloběh myslíte, že před sebou vidíme?“ Společně si obrázky a poté i koloběh pojmenujeme. Vyzveme děti, aby si rozmyslely, jak je seřadíme, jak koloběh vytvoříme. Pokud máme více sad, můžeme děti nechat pracovat např. ve dvojicích. Vybízíme děti, aby postupně říkaly, jaký obrázek bude následovat, a před sebou skládáme koloběh života. Sestavený koloběh si můžeme nechat a vrátit se k němu po čtení.

► Řekneme dětem, že si dnes budeme číst právě o koloběhu života, a ukážeme jim knižku, se kterou budeme pracovat. Společně si prohlédneme obrázek a prozradíme jim název knihy. Ptáme se jich: „Co to znamená, dát ruce od něčeho pryč?“ Vyzveme je, aby bě-

MRAVENČÍ CHŮVA se stará o malé i velké čtenáře

Julie Domínka Zemanová a Marie Podvalová jsou průvodkyněmi světem současné literatury pro děti a pomáhají malým i velkým čtenářům otevírat bránu ke čtení. Každý rok pořádají online kurz Průvodcem malých dětí ke čtení a vedou také Knižní klub Mravenčí chůvy. Pořádají webináře a konference i offline akce. Společně s týmem odborníků na literaturu pro děti a čtenářství dětí vytvořili přes 150 textů a podcastů, k dispozici jsou v Knihovně Mravenčí chůvy.

Více o aktivitách Mravenčí chůvy na www.mravencichuva.cz

hem čtení sledovaly: „Proč dát ruce pryč od koloběhu života?“

Uvědomění si významu nových informací

Řízené čtení

Začneme knihu číst. Čteme pomalu, aby ilustrace vynikly. Využíváme metodu řízeného čtení doplněnou o usuzování a předvídání. Společně se zastavujeme a ptáme se např. „Co děsivého se nejspíš stalo?“ (když strýčka snědl had), „Co se na světě změní, když je koloběh života zničený?“, „Jaká dřina to mohla být?“ (žít ve světě, kde nikdo a nic neumírá), „Co myslíte, že se stane teď, když Vincek s Joskou Koloběh života znovu obnovili?“

ČÍTANKA

2

FRAUS

60

ČTENÍ O ČLOVĚKU

Vincek už svého strýčka nikdy nespátřil. Protože jeho strýček byl sněden! Od té doby Vincek nenáviděl smrt a pořád říkal: „Proč musí všichni umřít?“ Vincek si dělal starosti. Co když umře maminka a tatínek? Co když nějaký had slupne i babičku a dědečka?

Vincek teď začal mít hrůzu z hadů. Proto ve škole přestal mluvit s hadem Joskou.

„Ale jsme přece přátelé! Neměli bychom jeden druhého jíst! Co si teď počneme?“ ptal se Vincek. „Pojďme k moudrému myšákovi,“ navrhl Joska.

„Všechno se řídí Koloběhem života. Rodíme se, žijeme, potom umíráme,“ vysvětlil myšák.

Ilustrace
Roser Matas Nadal

„Takže když nebude Koloběh života, nebudeme se jíst navzájem a nikdy neumřeme?“ zeptal se Joska.

Vincekovi to bylo jasné: „Pokud je to pravda, musíme Koloběh života zničit.“

Vincek a Joska se spolu vydali na dlouhou cestu. Konečně objevili jeskyni, v níž byl Koloběh života ukrytý. A zničili ho. Teď byl život mnohem veselější. Nikdo už neumřel. Ale časem byl život stále obtížnější... Pořád těžší... Skutečná dřina!

3 Zkus odhadnout, co se asi stalo. Svou odpověď zdůvodni.

Vincek a Joska svolali naléhavou schůzku. Joska prohlásil: „Tento rok nezahynul ani jeden můj příbuzný, ale... Abych pravdu řekl, na večírcích se sotva dostanu k jídlu.“

„A já zas musím v noci spát se všemi žabáky z rodiny,“ stěžoval si Vincek.

„Myslím, že jsme si s Koloběhem života neměli zahrávat,“ povzdychl si Joska smutně.

„Raději bych skončil ve tvém žaludku, než žít takhle,“ souhlasil Vincek.

Ilustrace
Roser Matas Nadal

Přemýšlení příběhu vyvolává proou barvou celé předčítací učebnice. Vlastní čtení, resp. předčítání, je velmi důležité pro nácvik správné výslovnosti a porozumění textu. Zároveň je důležité pro žáky se specifickými poruchami učení, kteří z důvodu problematického přemýšlení textu učení stále se žáků dříve i o Koloběhu života a proč je důležité, aby byla vždy součástí našeho života.

ČTENÍ O ČLOVĚKU

61

Rozhodli se, že se ke Koloběhu života vrátí.

A život byl zase v pořádku.

Veselý a krásný. Pochopitelně ne vždycky.

Masoud Malekyari: Ruce pryč od Koloběhu života, upraveno

Ilustrace
Roser Matas Nadal

4 Napiš vlastními slovy, co je podle tebe koloběh života.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

SEBEHODNOCENÍ:

Jak se mi dařilo?

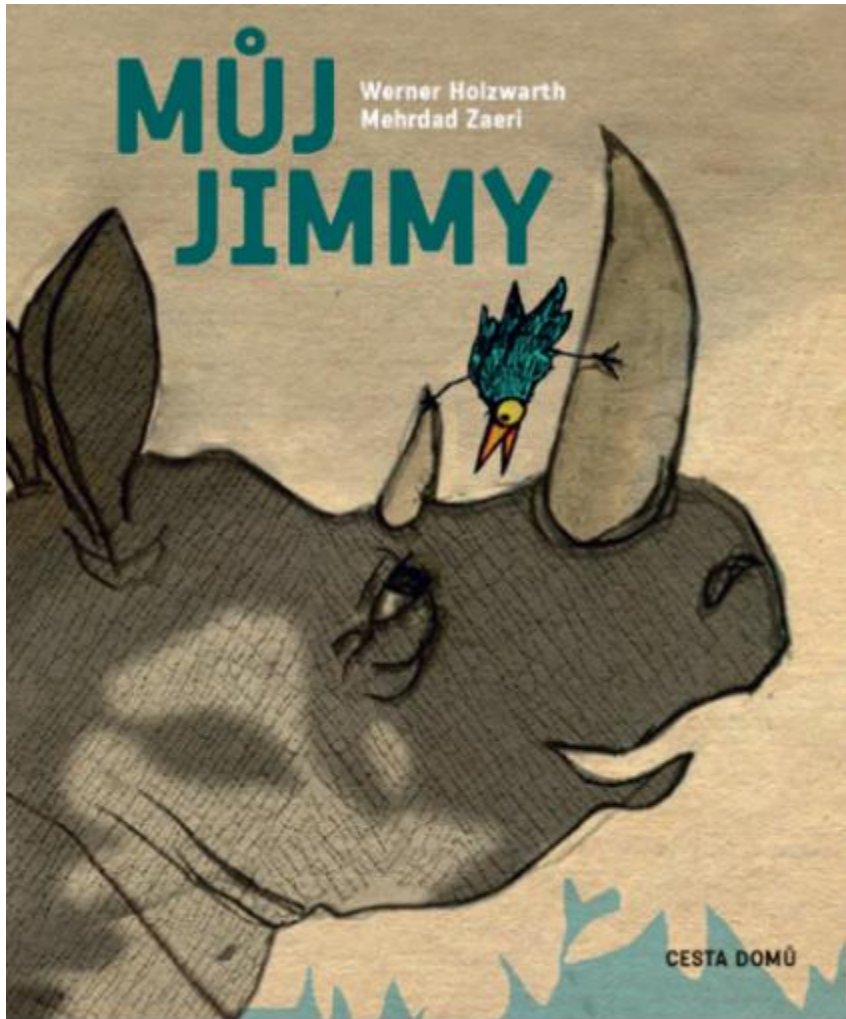
Co mi šlo?

S čím potřebuji pomoci?

4. Úkol lze zpracovat i ústně – jako diskusi.

DĚTI A JEJICH RODIČE

SLEVA!

Werner Holzwarth, Mehrdad Zaeri

Můj Jimmy

40 stran

- děti od 5 let
- příběh dvou nerozlučných kamarádů, klubáka Klubka a nosorožce Jimmyho, kteří spolu prožívají nejedno dobrodružství. Ale Jimmy je už starý, jednoho dne si lehne a umře – ale v Klubkových vzpomínkách bude žít navždy, protože to, co spolu zažili, jim nikdo nemůže vzít...
- překlad z němčiny studenti translatologie FF UK pod vedením Radka Malého
- napsal autor knihy *O krtkovi, kterému se někdo vykalkal na hlavu* v 67 letech pro svého 5letého syna

„Ten tlouštík pode mnou, to je Jimmy.
Nosorožec. Můj úplně nejlepší kamarád.“

„A ten mrňous na mých zádech, ten s tím
špičatým zobákem, to je Klubko. Můj pták
klubák, který mi z kůže vyzobává všelijaké
breberky. Bez něj bych se musel každou
chvilí drbat jako opice. Svýma krátkýma
nohama, hahaha!“

ÚMRTÍ DOMÁCÍHO MAZLÍČKA

Alicia Acosta, Mercè Galí

Špunťa a já

38 stran

- pro děti od 4 let o smrti domácího mazlíčka, ale také o ztrátě, zármutku, síle vzpomínek a o tom, jak se s tím vším naučit zacházet
- autorka je dětská psycholožka
- překlad ze španělštiny Jana Pokojová

Nejhoreši byla ta **chobotnice**, která mě chňapla u srdce
a tak moc ho mačkala, že mi bolelo na prsou.

Zmiz, ty potvoro!

KNIHY O ZÁVAŽNÉ NEMOCI DÍTĚTE

Marka Míková, Jakub Bachorík

Kluk v ohni

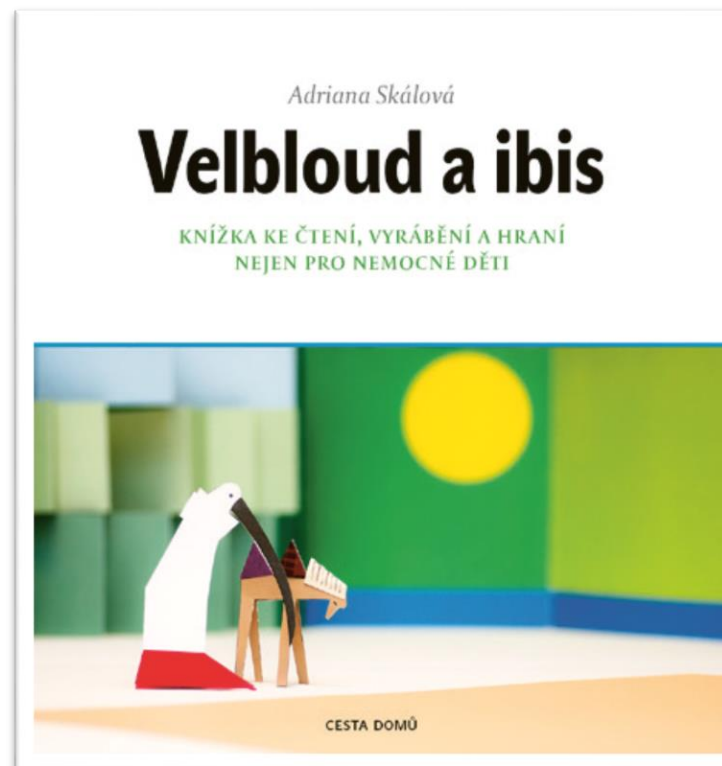
48 stran

- knížka pro děti od 8 let o statečném boji malého chlapce po těžkém úrazu
- ilustrace Jakub Bachorík (nominace na **Czech Grand Design 2022**)
- v katalogu **Nejlepší knihy dětem 2021/2022**
- nominace na **Zlatou stuhu 2022**

KNIHY PRO NEMOCNÉ DĚTI

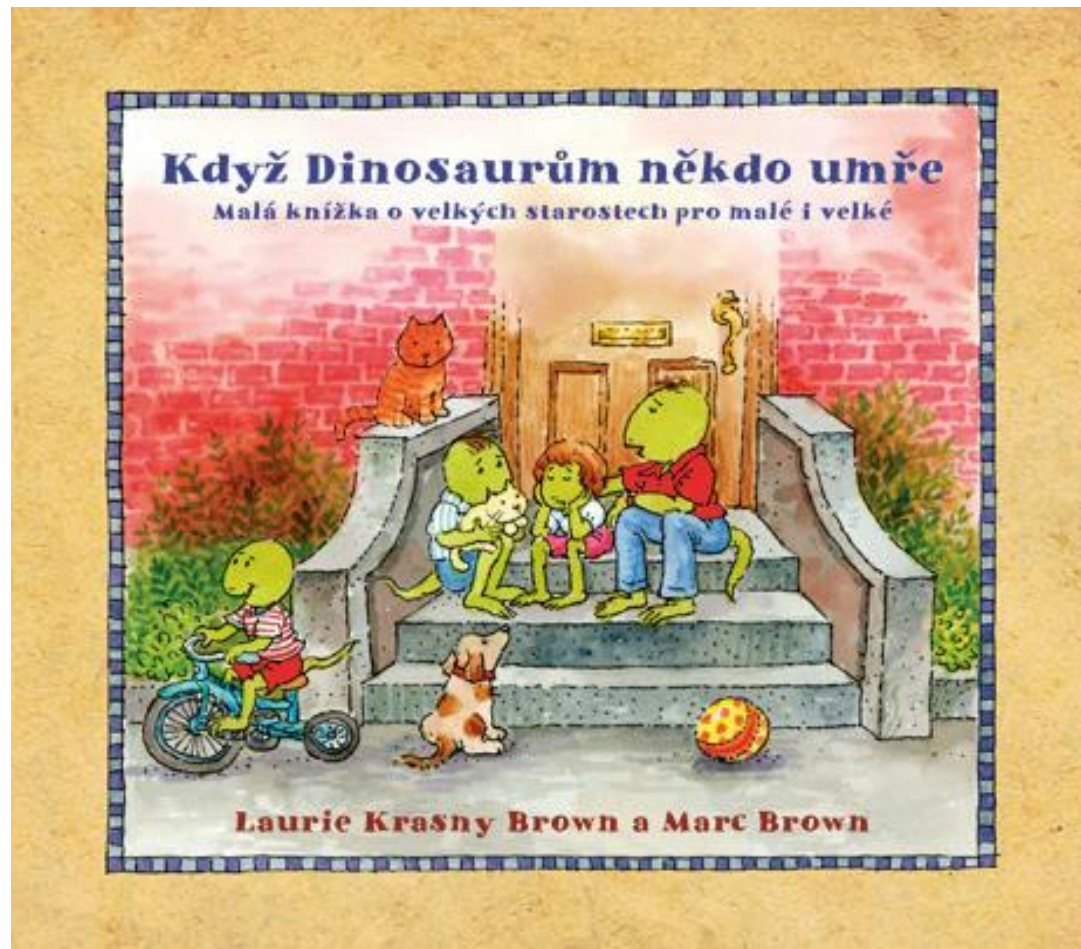
SLEVA!

Zebry v nemocnici, Velbloud a ibis

- děti od 4 let
- příběh nejen pro hospitalizované děti s vystřihovánkami

ZÁKLADNÍ PUBLIKACE – PŘÍRUČNÍ KNIHOVNA

Laurie Krasny Brown, Marc Brown

Když dinosaurům někdo umře

- základní knížka, bestseller
- komiks o různých podobách smrti a kde se s ní setkáváme
- pro děti již od 3 let

Kamarádi jsou moc důležité!

Když máme nějakou radost a chceme si s někým sdílet, je to moc hezké. Když se s kamarády setkáváme, můžeme se naučit mnoha věcem.

Uděláme jí obrázky.

Řeknu jí, že jsem to líbil.

Objíma jí.

Tereška přijde dnes zase do školky. Jak jí přivítáme?

Někdo by ji měla uobírat.

Je potřeba, když kamarádka.

Řekneme jí, pojď si hrát!

Řekni si otarce bonbon.

Kamarádi si pěkně hrají každý s tím, co ti říct a jak se pozná.

KNIHY NA TÉMA STÁRNUTÍ A SMRT

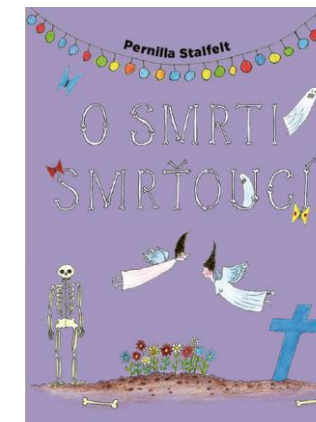
- příběh vnučky a babičky
- stárnutí, smrt a pohřeb očima dítěte

- děti od 4 let
- holčičce se nelíbí smrt, která přišla pro babičku, smrt jí ale vypráví, že babičku vede na krásné místo

- jak vypadá úmrtí člověka v domácím prostředí a pohřeb
- truchlení dětí

- o smrti a umírání s typickým severským vtipem a nadsázkou
- pro děti, pubertáky i dospělé

SLEVA!

VZOROVÉ HODINY PRO KNIHOVNÍKY

<https://www.cestadomu.cz/vzorova-hodina/nas-zivot-je-pribeh>

Náš život je příběh

Hlavním motivem besedy je lidský život jako příběh. Příběhy máme rádi, rozumíme jim a dokonce je i potřebujeme. Náš život i životy lidí kolem nás jsou složeny ze spousty drobných i větších příběhů, některé se v určitých momentech prolínají, z některých se můžeme něco naučit a je dobré předávat si je. Nahlížet na náš život i na koloběh v přírodě kolem nás jako na příběhy nám může pomoci pochopit smysl a cenu času od začátku až po jejich uzavření. Samotný náš život je příběh se začátkem a koncem.

Beseda o životě na začátku a na konci

Třída/věk studentů: **6-10 let**

Rozsah: **40–60 minut**

Pro koho: **Pro knihovny**

Situace: **Preventivní**

Pomůcky: **Knihy Anna a Anička, papíry a psací potřeby, pastelky**

Cíl hodiny: **Cílem hodiny je společné zamyšlení nad tím, jaký pro nás mají příběhy smysl a co si z nich do svého života odnášíme. Nahlížet na náš život i na koloběh v přírodě kolem nás jako na příběhy nám může pomoci pochopit smysl a cenu času od začátku až po jejich uzavření.**

KNIHY O PÉČI A POMŮCKÁCH

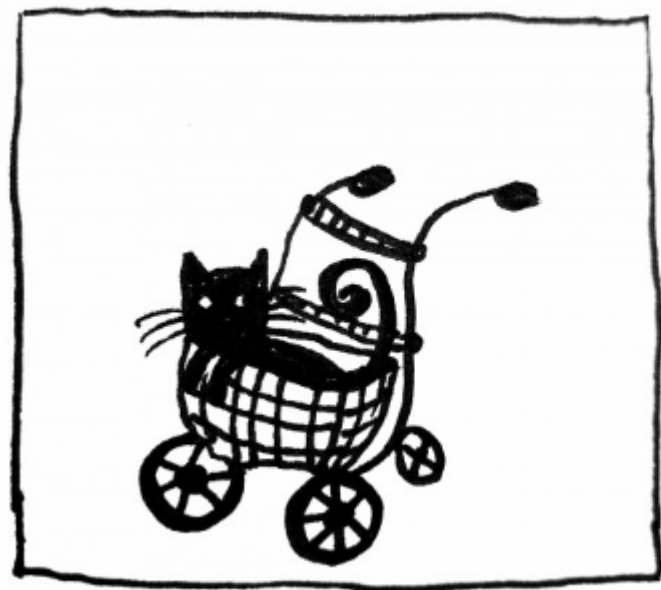

- péče o seniora pro děti
- představení pomůcek

VZOROVÁ HODINA O pomůckách a tak trochu i o kocourovi na

<https://www.cestadomu.cz/vzorova-hodina/o-pomuckach-a-tak-trochu-i-o-kocourovi>

O pomůckách a tak trochu i o kocourovi

Beseda nad knihou Kocouře, ty se máš má za cíl ukázat dětem, jak pomůcky mohou nejen starým lidem nebo malým dětem usnadnit každodenní život. Mohou se s nimi setkávat doma u svých prarodičů i při rodinných návštěvách. Děti obvykle všemožné pomůcky zajímají a rády je zkoumají. Soběstačnost je pro nás důležitá, stejně jako vzájemně si pomáhat a být k sobě ohleduplní a tolerantní.

Beseda o zdravotních pomůckách a o soběstačnosti

Třída/věk studentů: **6-10 let**

Rozsah: **40 minut**

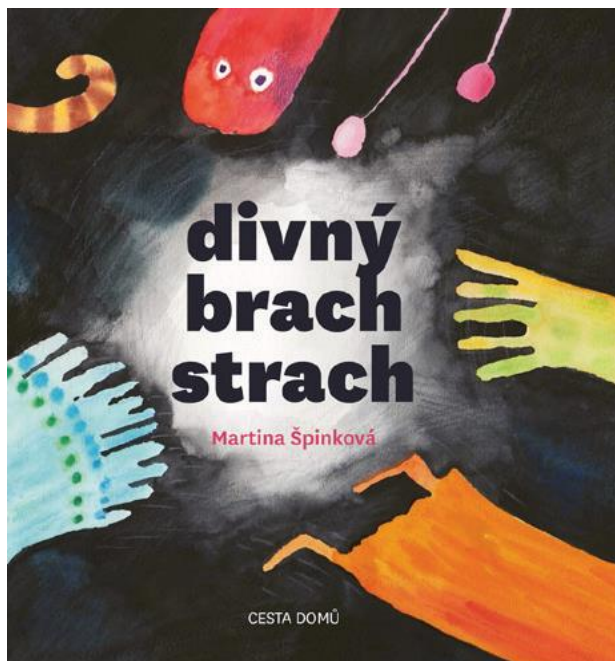
Pro koho: **Pro knihovny**

Situace: **Preventivní**

Pomůcky: **Knih Kocouře, ty se máš, papíry a psací potřeby, pastelky, flipchart.**

Cíl hodiny: **Ukázat dětem, jak pomůcky mohou nejen starým lidem nebo malým dětem usnadnit jejich každodenní život, prodloužit jejich soběstačnost, usnadnit život nemocnému i jeho pečující rodině.**

KNIHY NA TÉMA STRACH

- různé podoby strachu
- strach je důležitý, ale ne vždy je třeba se bát
- jak zvládat strach

vzorová hodina

Divný brach strach

<https://www.cestadomu.cz/vzorova-hodina/divny-brach-strach>

- pro děti od 3 let
- problém roste, když ho nevidíme a odmítáme o něm mluvit

Vzorová hodina

Žádní draci nejsou

<https://www.cestadomu.cz/vzoro-va-hodina/zadni-draci-nejsou>

SLEVA!

DALŠÍ **METODICKÉ MATERIÁLY** K NAŠIM KNIHÁM NAJDETE NA <https://www.cestadomu.cz/metodicke-materialy>

Divný brach strach

Děti se podobně jako dospělí bojí nejrůznějších věcí a často o tom neumějí mluvit. Hodina pro předškolní věk je koncipovaná nad obrázkovou knihou Martiny Špinkové Divný brach strach: čtení z knihy je doplňováno debatou s dětmi o tom, čeho se bojí a čeho ne, čeho se bojí ostatní, jak si můžeme od strachu navzájem pomoci, a co to je statečnost.

O strachu a statečnosti

Třída/věk studentů: **5-7 let**

Rozsah: **35 minut**

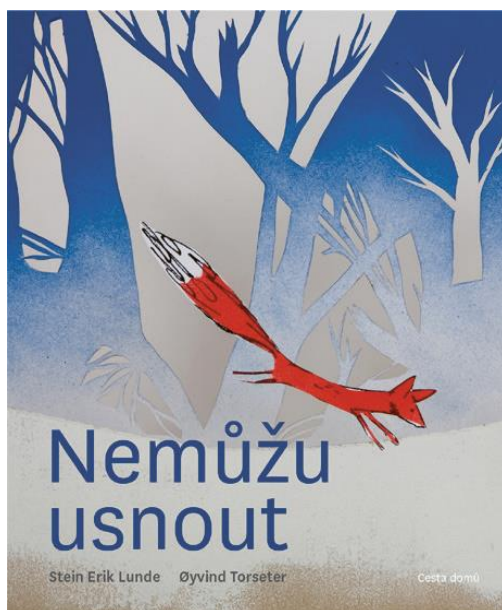
Pro koho: **Pro školy**

Situace: **Preventivní**

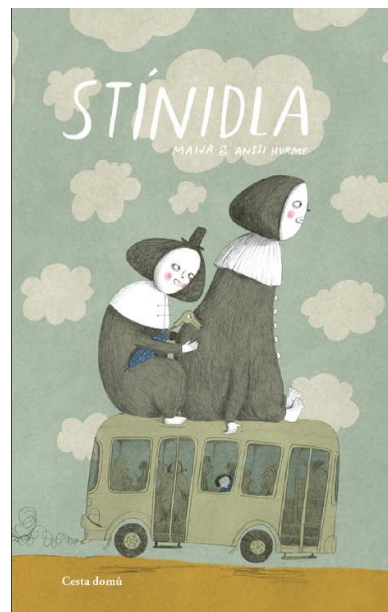
Pomůcky: **Knihy Divný brach strach, event. papír a pastelky.**

Cíl hodiny: **Umět lépe zacházet se svým strachem a dokázat pomoci ostatním, když se bojí.**

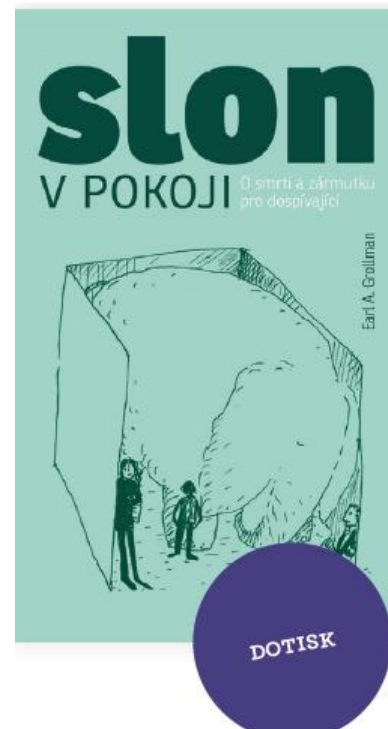
KNIHY O TRUCHLENÍ

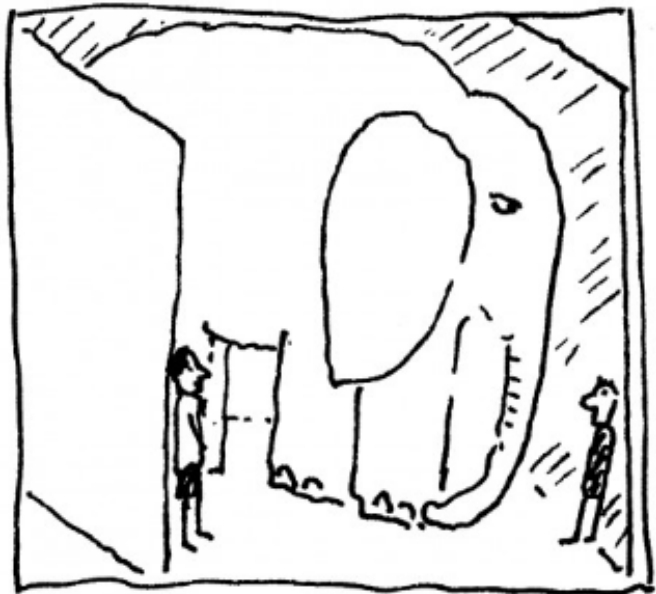
- děti od 5 let
- o smutku chlapce a jeho tatínka vprostřed bezesné noci

- děti od 5 let
- stínidla se objeví, když jsme pro něco smutní a chrání nás svým deštníkem

- známý středoškolský psycholog a VŠ učitel
- anglický idiom o „slonovi v pokoji“
- pochopení pro různé pocity a situace pozůstalých
- vč. těžkých témat jako násilná smrt, sebevražda, drogy aj.
- pro truchlící od 14 let a dospělé

Vzorové hodiny i pro starší děti

Slon v pokoji

<https://www.cestadomu.cz/vzorova-hodina/slony-v-pokoji>

Slon v pokoji

Obraz „Slona v pokoji“ trefně popisuje problém, se kterým se skoro všichni potýkáme: tváříme se, že smrt nevidíme, přestože mezi námi je. Neumíme se pak vzájemně utěšit, svěřit se s obavami, pochopitelným strachem a být v tom spolu. Potom nám nezbývá nic jiného, než být s tím velkým „slonem v pokoji“ sami a nevíme, co si počít. Zvláště těžké je to pro dospívající lidi. Jejich nejbližší okolí si myslí, že se umírání mladých lidí netýká, že takový problém nemusí řešit a že je před takovými těžkými tématy máme chránit. Ze zkušenosti ale víme, že je to spíše naopak. Můžou jim umírat prarodiče, s nimiž jsou si někdy v pubertě blíže než s rodiči, někdy jim zemře kamarád nebo někdo blízký zemře kamarádovi a oni jsou nezřídka těmi jedinými, komu jsou ochotni se svěřit. V dospívání je člověk velmi vnímavý a pro celý jeho další život může být rozhodující, jak si projde svým prvním střetem s konečností, smrtí, zármutkem a truchlením.

Tabuizace smrti

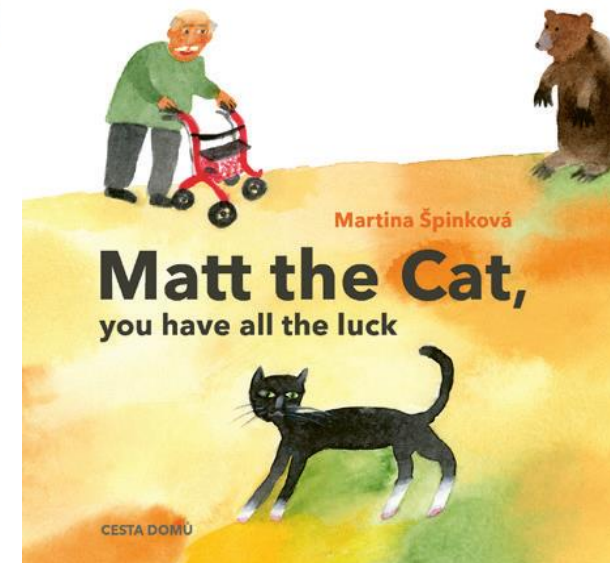
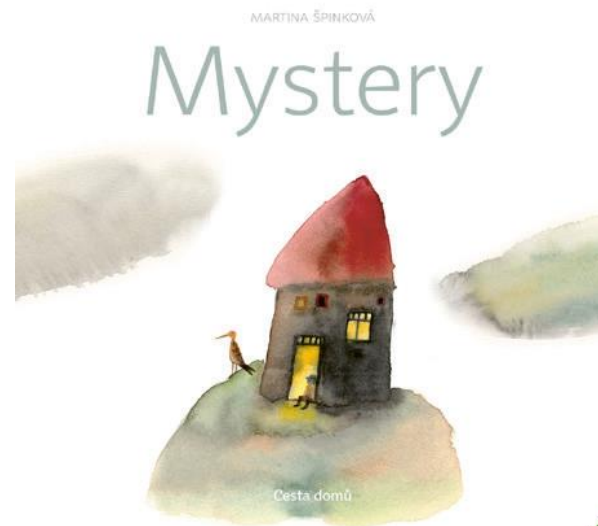
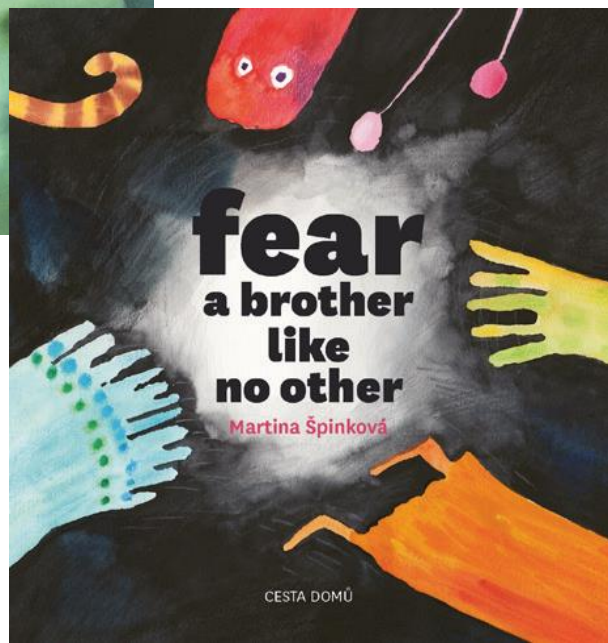
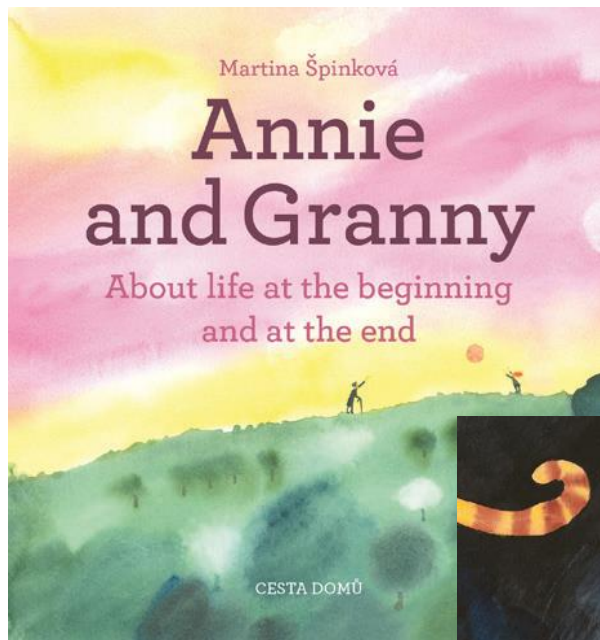
Třída/věk studentů: **14-19 let**

Rozsah: **45 minut, lze připravit i na dvě vyučovací hodiny**

Pro koho: **Pro školy**

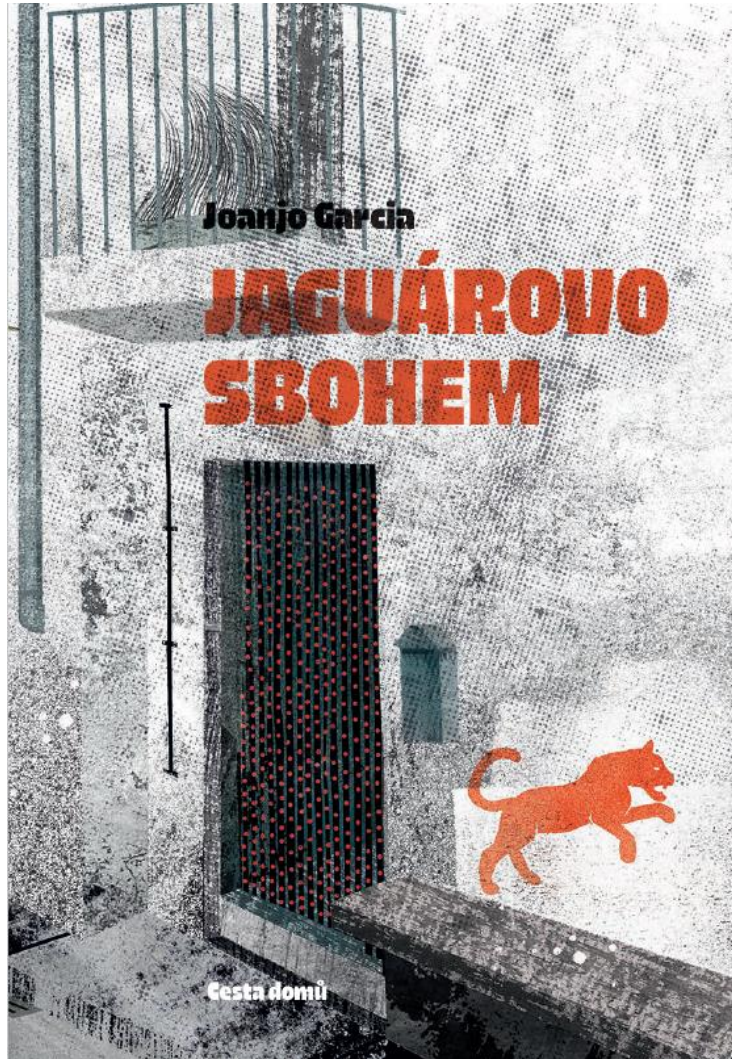
Situace: **Preventivní**

KNIHY V ANGLIČTINĚ

SLEVA!
všechny knihy
v angličtině
jen za 99,- Kč!

Young adults literatura

Joanjo García

Jaguárovo sbohem

116 stran

- nelehké téma sebevraždy se zaměřením na mladé dospívající čtenáře
- devatenáctiletá Aina přijíždí z Valencie na venkov, kam dříve jezdila za prarodiči, nenachází zde ale svou někdejší lásku, Juana Davida přezdíváného Jaguár, který v 18 letech spáchal sebevraždu
- kniha nemoralizuje, přináší prosté poselství, že psychické problémy a deprese jsou nemoc jako jakákoliv jiná, je třeba o ní mluvit a v případě potřeby vyhledat odbornou pomoc
- doslov Martina Peška z poradny Luctus a kontakty na místa, kde je možné požádat o pomoc
- překlad z katalánštiny Michal Brabec

Doslov v českých souvislostech

Mgr. Martin Pešek

Období přechodu mezi dětstvím a dospělostí je pro každého zásadním životním mezníkem, který s sebou přináší mnoho příležitostí a také obtíží. Na dospívající je vyvíjen tlak, aby se chovali zodpovědně a úspěšně se začlenili do společnosti. Probouzí se tak vnitřní konflikt mezi tím, co chci já, co já cítím, a tím, co po mně žádá okolí. Dospívající, kteří v této době nemají oporu v rodině, mezi kamarády, ve škole či v zájmových skupinách, se s tímto nárokem těžko vyrovnávají. Mohou se pak cítit osaměle a uzavírat se do sebe, tak jako Jaguár v našem příběhu, a postupně se propracovat až k myšlenkám na vlastní smrt.

V České republice si ročně vezme život více než 1500 lidí. Přestože celkový počet sebevražd se od 70. let snižuje, počet sebevražd dospívajících má opačnou tendenci. Počet ztracených let života v důsledku sebevraždy se tak v naší zemi postupně zvyšuje. Hned po úrazech se jedná o druhou nejčastější příčinu smrti této věkové kategorie. Uvádí se, že ročně zemře sebevraždou asi 60 dětí a dospívajících ve věku 0–19 let. Důvody, proč si tak mladí lidé berou život, zůstávají napříč evropskými zeměmi stejné. U dospívajících jsou nejčastějším motivem rodinné a vztahové problémy, nemoc a tělesná vada, prožití

KDE HLEDAT POMOC

Osoby s myšlenkami na sebevraždu či se sebevražedným chováním potřebují speciální a profesionální péči. Je-li to váš případ, obraťte se na svého praktického lékaře.

Další možnosti pomoci jsou v následujících kontaktech, adresách a odkazech.

Krizové linky

V případě akutního ohrožení chováním, při kterém je člověk nebezpečný sobě či druhým, volejte integrovaný záchranný systém: 112

Rychlá zdravotní služba: 155

Policie: 158

Linka první psychické pomoci: 116 123 (dospělí, kteří jsou v krizi, a jejich blízcí), www.cestazkrize.net

Linka pro rodinu a školu: 116 000, pomoc@linkabezpeci.cz, linkabezpeci.cz

Linka bezpečí: 116 111 (děti a studenti do 25 let včetně)

Pražská linka důvěry: 222 580 697, linka.duvery@csspraha.cz, www.csspraha.cz/prazska-linka-duvery

Krizová služba Fokus Praha: 777 800 983, krize@fokus-praha.cz, www.fokus-praha.cz

SOS centrum Diakonie ČCE: 222 514 040, 777 734 173, sos@diakonie.cz, linka.duvery@diakonie.cz, www.soscentrum.cz

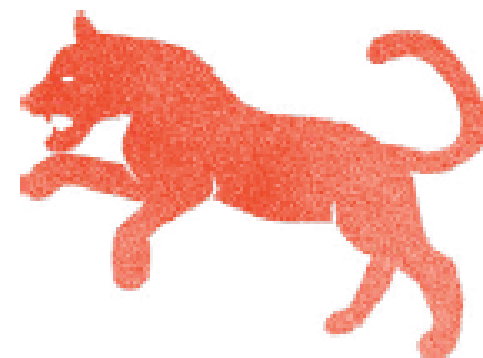
Linka důvěry Dětského krizového centra: 241 484 149, problem@дитеkrize.cz, www.ditekrize.cz

Linka seniorů Elpida: 800 200 007, www.elpida.cz

Linka psychopomoci: 224 214 214, 777 783 146, psychopomoc@capz.cz, www.capz.cz

Linka důvěry Senior telefon: 800 157 157 (nonstop bezplatná, anonymní a odborná linka důvěry pro osoby starší 60 let a jejich pečující)

Česká asociace pracovišť linek důvěry: zastřešuje všech 26 pracovišť v ČR, rozcestník s kontakty na www.capfd.cz/linky-duvery-cz/

Young adults literatura

Stefanie Höfler

Mávnutí černými křídly

116 stran

- pro dospívající od 12 let i dospělé
- příběh o pevných přátelstvích, první lásce, sourozeneckých vztazích a komplikovaných situacích v rodině pohledem čtrnáctiletého Bena, kterému právě umřela máma. Teď se musí vyrovnat nejen se svým smutkem, ale i se svérázným truchlením mladšího brášky, tátovou uzavřeností a mlčením.
- překlad Kateřiny Klabanové, ilustrace Evy Horská
- nominace na nejkrásnější českou knihu roku 2022 v kategorii pro děti a mládež
- výrazné ilustrace a barevná sazba, oddělující přítomnost a minulost
- oceněno na frankfurtském veletrhu dospělou, ale i dětskou porotou
- **V připravované publikaci Je smrt školou povinná...?! je k této knize připravený metodický list pro práci s kolektivem dětí**

„Oukej. Nějak to zvažím,“ opáčil jsem a myslel na to, že máma mě bez debat posílala do školy i s rýmou a kašlem.

„Já teď taky nejdu do práce,“ připojil a po další odmlce dodal: „Dáš mi ještě Prcka?“

„Tak jo.“

Prcek sevřel telefon oběma rukama a při poslouchání vykuleně zíral do blba, někam za stěnu tetina obývacího pokoje. Netuším, co mu táta říkal. Asi že všechno zase bude v pořádku a že je máma v nebi. Všechno to, co se říká šestiletým, když jim umře máma, ale čtrnáctiletým už ne.

Janus mi pochopitelně nebrnkнул. Nejspíš jednoduše zapomněl. Rozhodně ne poprvé. Ale i tak mě to zamrzelo. Copak kámošům nemá něco našeptat, že je nutně potřebujete? Nebo je to jenom kliše z filmů, kterým se prostě dovedou vrýt do paměti?

Janusi, něco se fakt stalo, napsal jsem mu, ráno mi umřela máma. Byla u nás policie. zavolej mi! Pak jsem to zase smazal a napsal jsem jen: moje máma je mrtvá. A potom jsem mobil vypnul.

PŘEDTÍM

V neděli se chodíváme projít do lesa. Spoustu toho, co naše rodina dělá, už tak nějak vynechávám, třeba ranní válení v posteli nebo hry pro mrňata při oslavách narozenin. Ale na rodinnou nedělní procházku do lesa chodím rád.

„Jsme lesní lidi,“ říká máma a myslí tím sebe a svoje předky: pradědečka s botanizační torbou, tatínka s nožem na vyřezávání. A mě. Táta leží radši na louce na sluníčku a Prcka les moc nebere. Dokud může nezkrotně skákat a ohánět se klackem jako zbraní, je mu úplně fuk, kde se pohybuje. Ale máma se v lese zvláště zklidní, není tak vytočená. U mě les takovou váhu nemá.

Na lese jsou nejlepší vůně. Každou neděli stojím v jednu chvíli mezi stromy, zavřu oči a vychutnávám si jednoduše tamní vzduch. Voní rozrytou zemí, vlhkým mechem a tak trochu přísně smůlou z kmene, o nějž se opírám. Po houbách, ať už právě rostou nebo ještě ne, po ploštici, která se už předem brání puchem, protože se bojí, že na ni šlápnu, čerstvě pořezaným dřevem a chládkem zachyceným mezi stojícími stromy.

„Sáhni si, jak je ta zem poddajná,“ říká máma a já se pohupuju měkoučkým mechem, aniž ztrácím rovnováhu, a zem pode mnou sotva znatelně praská a mlaská. Přikývnu směrem k mámě. Mezitím už jsem ji dorostl. Máma kývne na mě a oči jí ještě víc zezelenají, skoro tak, jako by les při mrkání fotografovala.

Táta s Prckem šli dál, ale my tu ještě pár minut postáváme, vrostlí jako dvě sosny po dvou stoletích, nasáváme vůni jako párek parfémářů a necháváme přes lesní cestu přejít zlatohlávka s macatým, zeleně měňavým tělíčkem, teprve potom se vydáme za nimi. Na těch pár minut zapomínám na všechno, čím mě máma vytáčí.

Podcast o knize Mávnutí černými křídly s překladatelkou Kateřinou Klabanovou si můžete poslechnout na <https://www.cestadomu.cz/podcasty>

Metodický list k dispozici v publikaci Je smrt školou povinná...?! a na webu Cesty domů.

Mávnutí černými křídly

Vydalo nakladatelství Cesta domů v roce 2022

Text: Stefanie Höfler

Ilustrace: Eva Horská

Překlad z němčiny: Kateřina Klabanová

Počet stran: 114

Originální název: Der grosse schwarze Vogel

Anotace

Příběh začíná tragickou událostí - čtrnáctiletý Ben se ráno probudí a v ložnici nachází záchranaře, kteří se snaží oživit jeho maminku. Bohužel marně. Z minuty na minutu tak oslí nejen Ben, ale i jeho šestiletý bratr Kája, kterému říkají Proek. A také tatínek, který je nově vzniklou životní situací pochopitelně úplně zdroený. Kromě Benových vzpomínek na minulost, především na temperamentní a energickou maminku, kniha popisuje i situace po její smrti a to, jak se s úmrtím všichni členové rodiny vyrovnávají. Vyprávění v Ich-formě působí velmi autenticky a zachycuje okamžiky a myšlenky, které dokáže popsat asi jen ten, který se potkal se smrtí nablízko, podobně jako Ben. Ukazuje také, jakou roli v přijetí takto těžké situace mohou sehrát blízcí kamarádi. Jde o dojemný příběh, ve kterém je i přes těžkost situace prostor pro všechny možné emoce. Kniha s nádhernými a citlivými ilustracemi Evy Horské byla nominována na nejkrásnější knihu roku 2022.

Cíle

► Seznámit se s knihou *Mávnutí černými křídly*.

► Uvědomit si, že truchlení má různé fáze i projevy.

Pomůcky

Kniha *Mávnutí černými křídly* (příp. sken obálky, který můžeme promítnout pomocí dataprojektoru), tabule nebo flipchart, psací pomůcky.

Evokace

Ukážeme studentům a studentkám obálku knihy. Položíme jim dvě otázky:

- Mohly by nám ilustrace na obálce knihy o knize něco prozradit? Pokud ano, tak co?
- Mohl by nám o knize něco prozradit její název?

Přečteme studentům text na vnitřní záložce knihy:

„Smrt je jako mávnutí křídly, řekla jednou máma. Měla pro tyhle průpovědky slabost. Mávnutí obrovitými černými křídly, kterými ten letící pták krátce vrhne stín na toho, kdo náhodou sedí pod ním, zastíní toho, kdo jde jeho směrem. Jako by to snad tušila? Vím docela přesně, kdy to řekla. V létě před dvěma lety, v Dánsku.“

Prozradíme jim, že kniha je o čtrnáctiletém Benovi, kterému zničením země maminka.

Navrhne, že si z knihy společně přečteme několik úryvků a krátce se nad nimi zastavíme a zamyslíme.

Uvědomění si významu nové informace

Čtete nahlas jednotlivé pasáže a u každé se studentů ptejte, jaké emoce asi Ben prožívá? Ty si zapisujte na tabuli nebo flipchart. Povzbudíte studenty v tom, že žádná odpověď není špatná, zapojte je v průběhu programu pomocí otázek, ale myslíte vždy na to, aby to pro ně bylo komfortní.

K jednotlivým ukázkám se studentů doptávejte:

- str. 6: Co se z textu můžeme dozvědět o hlavním hrdinovi Benovi? Co se z textu můžeme dozvědět o jeho mamince?
- Studentům krátce ve dvou až třech větách převyprávíme, co se Benově mamince v noci stalo.
- str. 16 až 17 („Už jsi ji vlastně viděl?... máma dvou tváří.): Co se tady v té situaci stalo? Na co myslel pan Gneist, když mluvil k Benovi? A co si Ben uvědomil?
- Pokračujeme úryvkem ze strany 26: („Pohřební ústav Rose,... abych se uklidnil.) Jak byste popsali, že se Ben choval?
- Přečteme si úryvek ze strany 41 až 42 (Janus byl stejně durch... kola projíždějícího auta.): Co byste řekli o situaci mezi Benem a Janusem, Benovým kamarádem ze třídy?
- Další úryvek je ze strany 46 až 47 (Pan učitel Müller... Smáčí mě děšť slov.): Měla Lina pravdu, že by se měli bavit o tom, co se stalo Benově mamince? Nebo je lepší takovou věc ve třídě tajit? Co by bylo v takové situaci přímější vám?
- Jeden z posledních úryvků je ze strany 98 až 99 (Když jsem přišel domů... spoustu dlouhých zrzavých vlasů.): Jaké emoce se tady u Bena projevily? Co se Benovi v této situaci děje?

► Poté, co vyslechnete odpovědi studentů a zapíšete emoce, které se podle nich v Benově situaci objevily, dočtete zbylou část úryvku ze str. 99 (Když přišel na řadu obyvák... z náruče vykroutil jako žízala.)

► V předposledním úryvku ze strany 105 zkusíme odhadnout, jaké emoce cítí Ben teď, když je na mámině pohřbu (A já se rozbulel... na lavičku před kaplí.)

► A o to samé se pokusíme i v posledním úryvku knihy ze strany 105 až 107 (Tátu jsme našli v ložnici... než jsem poznal mámu.)

Reflexe

Okomentujte směrem ke studentům, že víte, že byly úryvky náročné, a že si vážíte jejich zapojení. Nabídněte, že se teď pokusíte ohlédnout za tím, co všechno pomyslné „mávnutí černými křídly“, tedy smrt blízkého člověka, může vyvolávat za emoce. Podívejte se na záznam na tabuli nebo flipchartu. Přečtete nahlas všechny emoce, které tam máte poznamenané. Zeptejte se studentů, zda by chtěli ještě nějaké další doplnit.

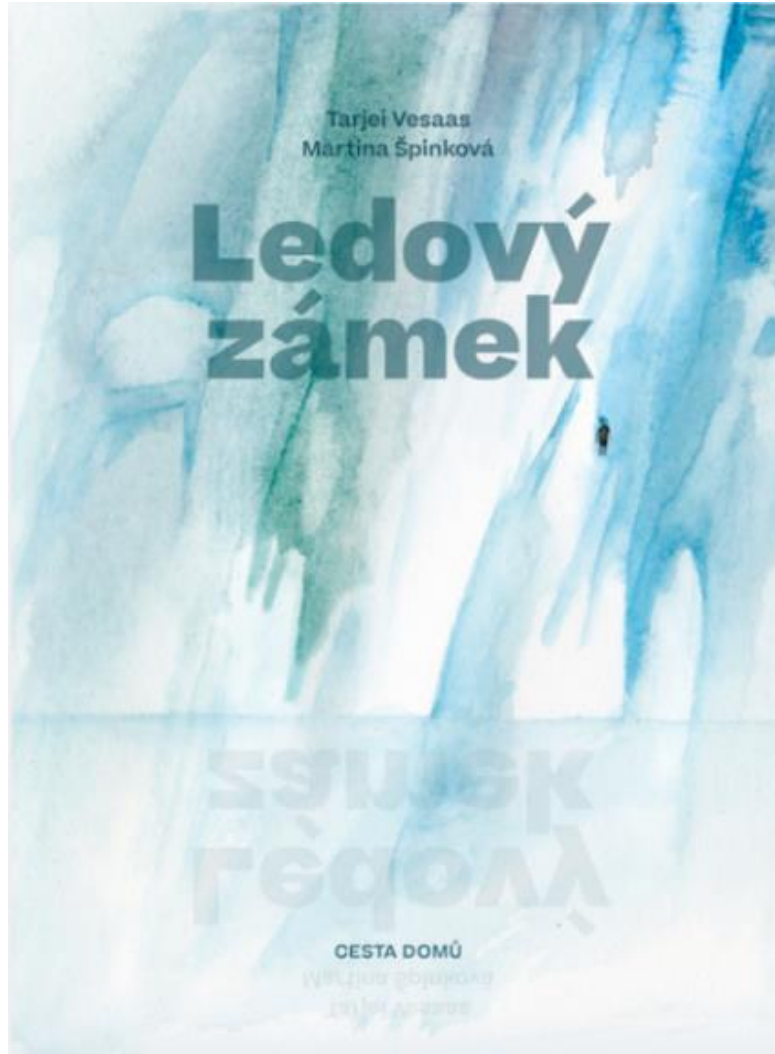
► Přečtete studentům kratičký úryvek ze strany 11 (Ale já nechci... vyrovnat nedokáže.): Myslíte si z toho, co můžete na základě úryvků z knihy soudit, že se to Benovi podařilo?

► Se studenty si můžete přečíst ještě báseň, kterou Ben vybral na mámino parte a kterou najdete hned v úvodu knihy.

► V závěru vyzvěte studenty, zda chtějí ještě něco kolem knihy sdílet. Dejte jim příležitost vyjádřit se.

Young adults literatura

SLEVA!

Tarjei Vesaas, Martina Špínková

Ledový zámek

160 stran komiks + 104 stran text

- brilantní novela známého norského spisovatele Tarjei Vesaase v novém **komiksovém** zpracování Martiny Špínkové
- křehký příběh dvou jedenáctiletých dívek o dospívání, kamarádství, tajemství, smutku a truchlení
- vychází jako dvousvazkový soubor spojený pruženkou
- ilustrace Martina Špínková
- překlad z norštiny Helena Kadečková

Rozhovor s Martinou Špínkovou o komiksu Ledový zámek

https://www.youtube.com/watch?v=CO_G1XIfPC8&t=462s

Je nocí svítí ve všech domech světlo. V žeravém ohněu byl stýbný dým
neobčasných kroků. Světlo, náplně zbarvení, bíkaly v lezení houcí a na
zavážených pláncích. Volání se nadčaslo stánek. Nedušlo se mu proniknout tmou.
Žilka, za světla, by byla větší nádhře, že objeví nějakou stopu, říkal šed. Ale tak
do zbra si nemohou dovolit, za žádnou cenu.

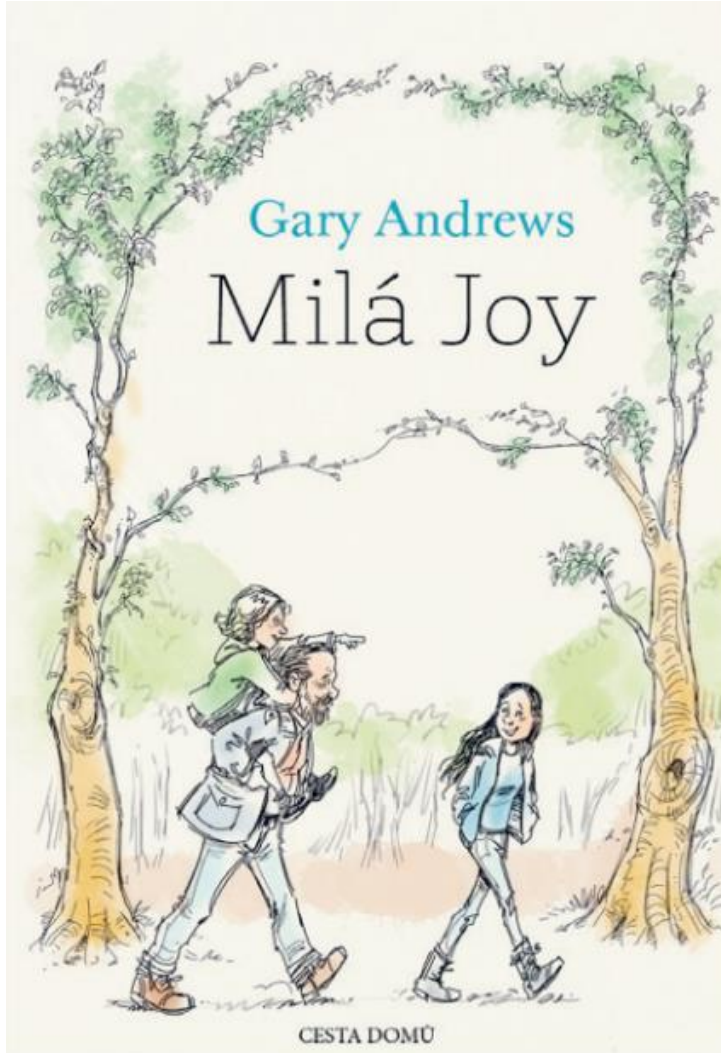
Šel kveda na myšince med stromy bezmóchné do anhu. Celou dobu se držela
strome, šláby však tak došlo, aby neviděla zvířata a nešťavěla hlavy. Teď ž sie
neobčasnostě sly při pomyslení na Urvu.

Šel začala svých bezmyšlenkovitých slov pily hloust. Nervy pátročú byly
nabobavené marnými kladaním, každá myšlenka byla drahá. Šelci muži se rychle
nemohli, že ta mála něco ví. Šel jako by se chytil do síti, kterou si sama upletla,
nět se náhle, uvidla na rameni pádnou šňau. Jenže tentokrát nepočula státnu
nádhru z májma očima, rýbrž mužů ze sousedství, kterého znala.

Beletrie pro starší a dospělé

SLEVA!

Gary Andrews

Milá Joy

192 stran

- kreslený autobiografický příběh ilustrátora a animátora Garyho Andrewse
- na pomezí komiksu
- vykresluje s laskavým humorem každodenní snahu přežít strašnou bolest ze smrti ženy a pečovat při tom o dvě děti a popasovat se s tisícem běžných věcí
- překlad z angličtiny Lucie Kasíková
- pro dospělé i děti cca od 14 let (obrázky, málo textu)

Poslední rozloučení v úzkém kruhu jsme uspořádali v lese. Když jsme se loučili, náhle mezi stromy probleskly sluneční paprsky. Bylo to překrásné.

... jenže s novým rokem si i ony uvědomily, že takhle už to v našem novém životě bude napořád.

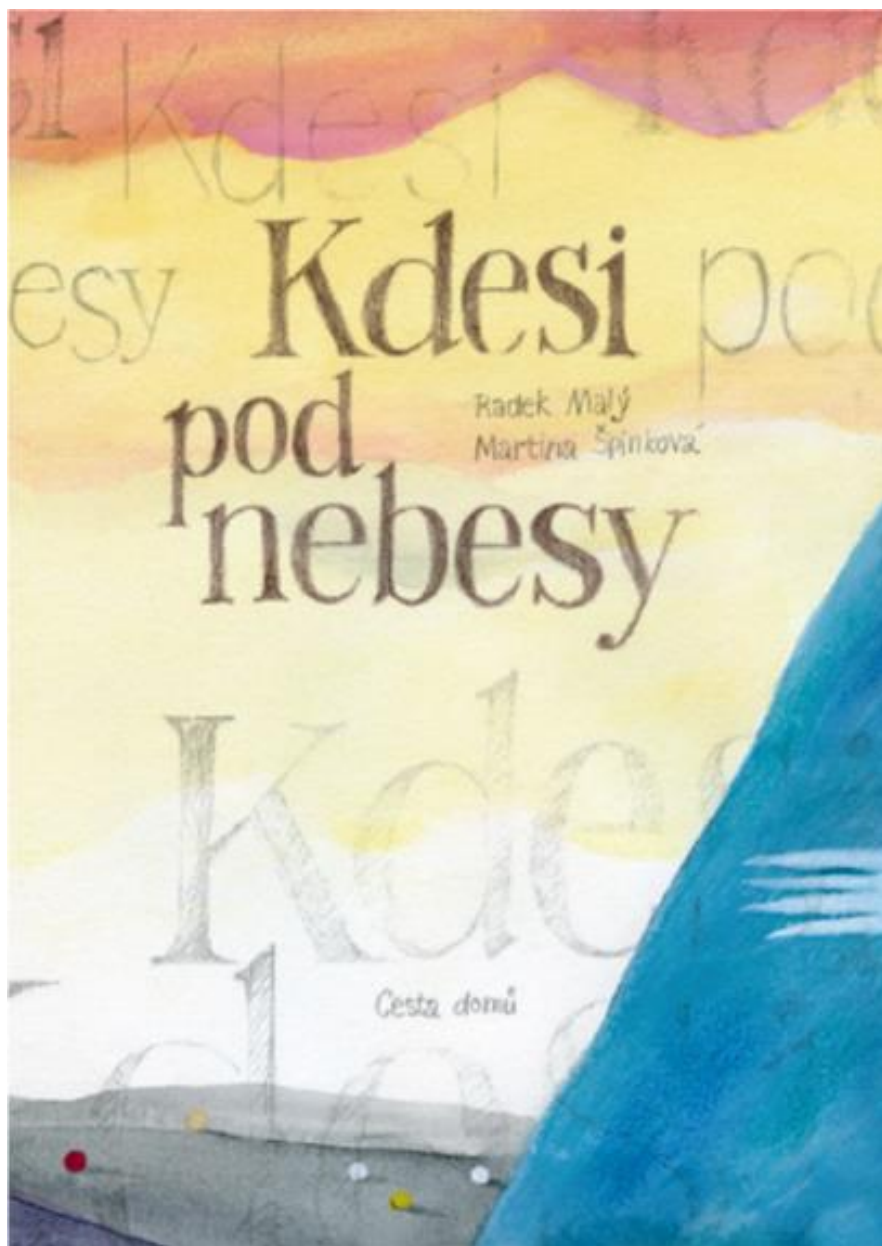

Tati, jestli se znovu
oženíš, zařídíš,
aby byla zábavná
jako maminka?

Bude tě muset mít
ráda takového,
jaký jsi - malého,
Hustého a chlupatého!

Mám za sebou první den, kdy si děti domů přivedly
kamarády... a přežil jsem!

Radek Malý, Martina Špinková

Kdesi pod nebesy

40 stran

- drobná publikace s básněmi Radka Malého a ilustracemi Martiny Špinkové
- postavená na kontrastu hravosti slov a vážných témat našeho života – stesku, naděje, zoufalství, krásy, konečnosti, prchavosti v kulise nepominutelné dvojice – lásky a smrti
- nominace na **Zlatou stuhu**
- jedna ze šesti nejlepších knih doporučených porotou ceny **Magnesia litera** v kategorii pro děti a mládež

Spolu tu žije tvorstvo všelijaké
a nikdo tady hladý nestrádá.
Podivná zoo, ale škola také -
taková je to
zvláštní
zahradá.

Všechno tu píská, chrchtá
nebo houká
na cestě návštěvníckým okružem.

Až jeden neví,
kam se má dřív koukat,
Ukažme si to
jedno po druhém.

Kolibřík štěstí
málokdy si sedá.
Zobák má ostrý, skoro je to zbraň.
chtěl bys ho chytit, ale to se
nedá.
Když sám chce,
tak si sedne
na tvou dlaň.

ŠKOLY A ŠKOLKY, KNIHOVNY, PSYCHOLOGOVÉ

Slon u tabule

- návod pro pedagogy, jak mluvit s dětmi ve škole o smrti
- co dělat v různých situacích
- odkaz na weby, instituce, filmy, literaturu
- zdarma pro zájemce, možno i ke stažení/listování na webu CD - <https://www.cestadomu.cz/pedagogove>

35 způsobů jak pomoci truchlícímu dítěti

- co mít na paměti při práci s truchlícím dítětem
- konkrétní rady a příklady
- Člověk v tísní připravuje novou verzi v ukrajinštině – dostupné on-line

Martin Loučka, Jindřiška Prokopová, Petra Josefína Stibitzová
Sešit pro děti, kterým někdo umřel

- průvodce pro děti po ztrátě
- děti od cca 6 let

Eliška Šmolíková

Když někdo umře

Sešit pro děti, kterým zemřel blízký člověk
34 stran

- pomůcka pro rodiče, pedagogy a terapeuty
- průvodce pro děti po ztrátě
- děti od cca 4 let
- povídání, vyrábění, kreslení a lepení

KDYŽ NĀM NĚKDO UMŘE, ČASTO JSME HOVNĚ SMUTNĚ,
ALE PŘIJDOU DNY, KDY SI NA TO, CO SE STALO,
TRĚBA AŽ NEVZPOMENEME.
A NĚKDY JE TO JEDEN DEN TAK, A DALŠÍ JINAK.

TKOU V TĚMTO TĚM RÁDĚ MĚLA NA SVĚTĚ KOLIK A JAKOŽI
PROJEKTOVÝ NĚKTO VĚDĚL, ŽE JE TO TAK.

DEJNĚ DEN

RÁNO

PŘES DEN

PŘED SPANÍM

TĚLO

Když někdo neosledí vydechova, tělo přestane fungovat. Zdrávkám i dětem. Vidíš jsem to na myšce psikat. Mohlo by to vypadat, že už tedy tělo není na nic dobré. Ale když leží jen tak v přírodě, postupně se z něj stane hnojivo pro půdu a potravu pro malíčky hmyz nebo červíky. Takže nakonec je ještě užitečný!

Když ale umře někdo u nás, jen tak ho ležet ne necháme. Maminka říká, že se o mrtvého člověka musíme postarat. Abychom se hočky rozložili, odnášíme naši hrobky pohřeb.

Mám pro tebe úkol. Můžeš si vyrobit jak z půdy vyrostla rostlina. Půda je opravdu důležitá a zraje, jak chytíte to příroda začíná.

Možná bys chtěl/a zkusit poslat svému blízkému nějaký vzduch, ať už je kdokoliv. Tak ho nechat ten vzduch rozložit v půdě tak, aby z něj vyrostla rostlinka?

BUDEŠ POTŘEBOVAT:

- květináč
- několik menších kamínků
- odřezek li vzduch na obyčejném papíru
- zemina a semínka

- vzrost květináč a vzduch ho
- na dno dej několik menších kamínků
- naplň nebo odřezek vzduch a vlož ho mezi kamínky
- zavaz zeminou a zasad semínka
- pravidelně zalévej
- počkej, až rostlinka vykoukne!

Pokud nechceš dávat vzduch do květináče, můžeš ho třeba dát za okno, poslat na strom nebo na jiné místo, která se ti líbí nebo je pro tebe důležitá. Můžeš si ho i schovat mezi své poklady a vrátit se k němu později, když budeš chtít.

2024 – 100 let od smrti Jiřího Wolкера

SLEVA!

Slyším v noci tikat hodinky

Z dopisů a básní Jiřího Wolker sestavila

Štěpánka Ryšavá

312 stran

- výběr dopisů matky a umírajícího syna –
Jiřího Wolker

Video ke knize on-line na

<https://www.youtube.com/watch?v=qJEYS5JXGBU>

Stejně tvůj teď hodím ti na záda,
dělej s ním, co se ti zlíbí!
Já teď zase veselé poběhám
k potoku chytatí ryby!

POVZDĚCH BĀKNIKŮV

Tráva voní. Zamýšlené
zpívá včela.
Něbesa jsou divně modrá,
jako by se otevřela.

TOUBLA

Z cest a pobytů na skautských táborech

40. 7. 1946 • Kutná Hora

Milý tato!

Šťastně jsem dojel do Kutné Hory... Přesedání bylo více, než jsi mi napsal, a myslím, že zítra ten vlak k Okrouhlé nevyjede z Kutné Hory, nýbrž ze Sedleče. Ten rucksák dělá mi tu ostudu. Je hrozně těžký, proto se jeho tíhou jedna šle přes rameno přetrhla. Svázal jsem to, jak se dalo... Cestou vzpomínal jsem na Vás. Je to tak divně tu, uprostřed cizích...

44. 7. 1946 • skautský tábor u Bratřoňova

Drabý tatínku!

Šťastně jsem se setkal se skauty dnes v Sedleči a s nimi jsem dojel až do Okrouhlé. Odtamtud jsme měli 2 1/4 h. cesty na místo tábora, kde nás čekal sám pan prof. Svojsík.

Teď jsme sháněli po vesnici mléko a vajíčka. Nic, jde to bídne. Já však jsem přece tajně vyjednal s jedním hospodářem,

SPECIÁLNÍ PUBLIKACE

SLEVA!

Postůj, okamžiku

- sada 9 flipbooků a leporel
- cesta životem pohledem autorů různých generací
- ke 20 letům CD
- pro kohokoliv
- <https://www.youtube.com/watch?v=00VbAxbRKFI>

PŘIPRAVUJEME V ROCE 2024 – pro děti

Anna Fiske
překlad Kateřina Křišťůvková
Jak mluvit o smrti?
80 str.

- norská ilustrovaná kniha pro kohokoliv od 8 let s humorem a nadhledem ukazuje, jak vypadá smrt, pohřeb a truchlení, jak funguje koloběh života
- vyjde na jaře 2024

KDYŽ NAJDEME MRTVÉ ZVÍŘE, ZARMOUTÍ NÁS TO.

KDYŽ NÁM UMŘE OBLÍBENÝ MAZLÍČEK, JSME HODNĚ SMUTNÍ.
CÍTÍME PRAZDNOTU, ZVÍŘÁTKO NÁM CHYBÍ A TRUČLÍME.

SE ZÁRMUTKEM SE CHVÍLI VYROVNÁVÁME,
ALE PAK SI TŘEBA OPATŘÍME NOVÉHO KAMARÁDA.

TOHLE ZVÍŘÁTKO SI TAKÉ ZAMILUJEME,
ALE JE TO JINÝ TVOR, JINÁ LÁSKA.

PŘIPRAVUJEME V ROCE 2024 – pro dospívající a dospělé

Sally Douglas and Imogen Carn
překlad Lenka Bukovská

Good Mourning

Upřímné rozhovory o truchlení a ztrátě
300 str.

- kniha dvou mladých Australanek, které přišly o své matky
- k dispozici i podcast <https://www.goodmourning.com.au/>,
instagram a FB
- pro mladé čtenáře o ztrátách v našich životech
- moderní formát
- bude provázáno s projektem pro mladé o truchlení v životě
(listopad 2024)
- vyjde na podzim 2024

TRUCHLENÍ

OČEKÁVÁNÍ

REALITA

Pár týdnů po pohřbu přestanete truchlit.

Zármutek budete cítit celý život (i když třeba časem poleví).

Truchlení má jasně dané fáze.

Žádné fáze, kterými byste postupně procházeli, neexistují. Truchlení není lineární proces.

Ženy cítí větší zármutek než muži.

Každý prožívá zármutek jinak, gender v tom nehraje roli.

Nakonec se vrátíte do „normálu“.

Truchlení vás promění a váš „normál“ pak možná bude vypadat jinak.

Kdo truchlí, ten pláče.

Truchlení má mnoho podob – někdy je zjevné, ale mnohdy není. Ne každému pomáhá pláč!

S časem se zármutek zmenší.

Každý jsme jiný. Někdy můžete zármutek pociťovat silněji třeba až pár let po smrti blízké osoby, protože odezní počáteční šok.

Podporu potřebujete jen během prvních pár týdnů.

Někdy ji naopak potřebujete spíš s přibývajícími měsíci (nebo lety), kdy vám začne skutečně docházet, co se stalo.

Truchlíme jen, když nám někdo umře.

Oplakávat můžete celou řadu věcí, práci, o kterou jste přišli, vztah, který skončil, nemoc, úraz (a mnoho dalšího).

Není zdravé pořád mluvit o člověku, který zemřel.

Mluvte o něm tak dlouho, jak budete chtít, je to zdravé a může vám to pomoci se se ztrátou vyrovnat.

Truchlení není jízdni řád

Pokud teď sjíždíte Google a zármutek používáte jako palivo, které vás pohání, nejspíš jste už narazili na slavný model pěti fází smutku, který v roce 1969 představila psychiatrička Elisabeth Kübler-Ross ve své knize *O smrti a umírání*. Pět stadií, která popsala, jsou popírání, hněv, smlouvání, deprese a smíření a často se na ně odkazuje jako na základní fáze, jimiž truchlící prochází. Někdo by si mohl myslet, že je prostě stačí prosvištět a jsme z toho venku.

- Popírání? Hotovo!
- Hněv? To bysme měli.
- Smlouvání? Odškrťávám.
- Deprese? Že váháte.
- Smíření? Jóóó!

Kéž by to bylo takhle jednoduché. A jaká je pravda? Proces vyrovnávání se se ztrátou nemá žádné pevně dané fáze a zahrnuje toho mnohem víc. Není to přímá linka s několika zastávkami, připomíná spíš velikou zmet černých klikyháků. Jeden den můžete být vzteky celí bez sebe a následující den můžete pocítit záblesk smíření, který vzápětí smete tsunami popírání. Můžete projít všemi stadii za jediný den, v libovolném pořadí. A jindy nemusíte cítit vůbec nic (i to je normální, jak probereme ve 2. kapitole).

Elisabeth Kübler-Ross nazývala pět fází zármuteku taky „pětí fázemi umírání“. Svoji teorii rozvinula, když pracovala s nevléčitelně nemocnými pacienty, protože se u nich setkávala právě s těmito pocity. Teorie pěti fází tedy neměla s truchlením nic společného a podle Davida Kesslera, světově uznávaného odborníka na otázky spojené se smrtí a zármutkem a spoluautora knihy *O zármutku a truchlení* (kterou napsal společně s Elisabeth), bychom neměli „pět fází“ chápat jako nějakou danost. Vysvětlil nám taky, že fáze nejsou lineární – někteří lidé je prožijí všechny, jiní jednu nebo dvě a někteří vůbec žádnou. Nemají ani žádné pevné pořadí... A odborník jako David by to měl vědět!

NOVÁ EDIČNÍ ŘADA – PUBLICISTICKÉ SEŠITY

publicistický sešit, ed. Alena Scheinostová

Sebevražda... a jak dál?

70 stran

- několik pohledů na to PROČ a co vede lidi k sebevraždě očima odborníků a prostřednictvím vzpomínek a výpovědí pozůstalých
- specifika vyrovnávání se s úmrtím po sebevraždě u mužů (Martin Jára, Liga otevřených mužů)
- truchlení dětí (Sylvie Stretti, Vigvam)
- Rozhovory: Martin Pešek z poradny Luctus, dětský psychiatr Jiří Koutek, psychoterapeutka Olga Havránková, religionista Pavel Hošek, teolog Libor Ovečka.
- památník obětem sebevražd od Krištofa Kintery
- výpovědi pozůstalých i těch, kteří se o sebevraždu neúspěšně pokusili
- **Záznam diskuse v Bio Oko**
<https://www.youtube.com/watch?v=KzlhCGbpmEY>

Eliška Křienková

Smutek je potřeba si odžít

„Dnes už se cítím „zašitá“, ale to černé prázdno s tím naučíte žít,“ vzpomíná herečka Eliška Křienková. Bylo jí teprve 28 let, když si její o málo starší partner vzal život.

Vzpomeno ti ještě, co přišel se na postelím před čtyřmi roky staré? Už se má to trochu stěží. Ale jasně ještě nějaké zprávy od něj. Ono má ostřejší pocit, jak se cítím. Přijde to, když se do toho vrátím. Když jsem byla v práci, ale byla jsem na pláči. Co se stalo, a on od té doby... „Jak žijete?“ odpoví. Počtem si vzpomínám. O den později se to stalo.

Jak jste se o tom dozvěděla? ▶ Měli jsme se ve spánku. Byl to ten večer, když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj. Byl to ten večer, když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

rádno, že mi volal. Byl to ten večer, když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj. Byl to ten večer, když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Když jste měla? ▶ Měla. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

že to je nějaké... Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Dnes už se cítíte „zašitá“? ▶ Ano, cítím se tak. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Bylo to pro vás těžké? ▶ Ano, bylo to těžké. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Je pro vás potřeba smutek? ▶ Ano, je potřeba. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

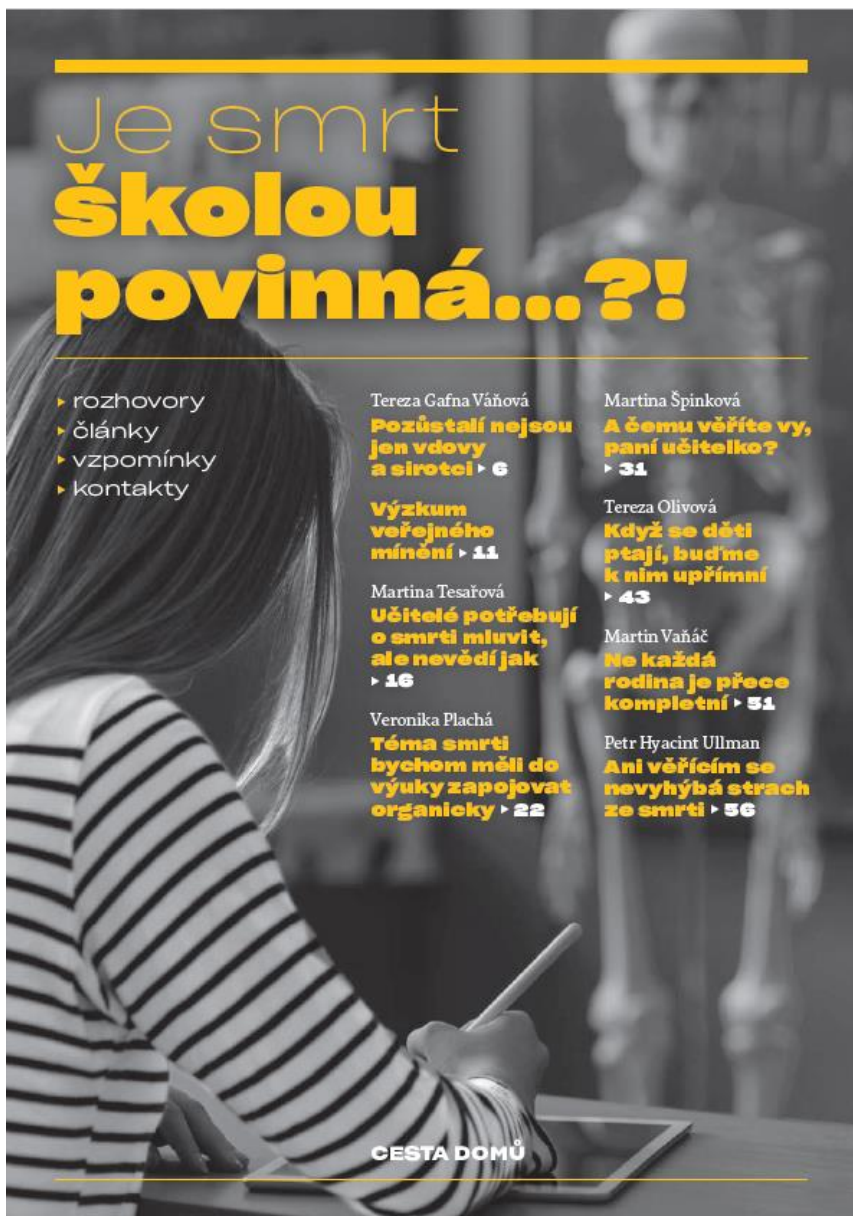
Smutek je potřeba si odžít? ▶ Ano, je potřeba. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Je to těžké? ▶ Ano, je těžké. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Přijeli hasiči, sanitka, policie - a my pořád ještě nic z toho netušíme. Až v tu poslední vteřinu, kdy ve dveřích luplo a otevřely se, mi to najednou došlo. Že je něco hodně špatně.

Ty první týdny smutit být měla. Když jsem byla v práci. Měla jsem pocit, že jsem se probudila od něj.

Je smrt školou povinná...? ZDARMA

78 stran

(k dispozici od jara 2024)

- smrt žáka, učitele či blízkého rodinného příslušníka žáka v dětském kolektivu
- jak se na tyto situace připravit, jaké jsou zkušenosti pedagogů, rodičů, oddílových vedoucích či rodičů, co doporučují psychologové, jak mluvit s dětmi o aktuálním násilí a válce
- rozhovory, články, zkušenosti pedagogů i rodičů, kontakty
- vydání publikace bylo podpořeno z programu Active Citizens Fund
- Lze **objednat** zdarma na https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSeHHKrLs3ds6vRVBk2mMq2y7cK6cg1ypjk9LyruJHn_S1gchQ/viewform
- **19. 3. od 17 hod. zveme na diskusi do Bio Oko – hosté Sylvie Stretti, Tereza Gafna Váňová a Martina Tesařová, moderuje Daniel Pražák**
- v rámci projektu je možné využít i sérii workshopů a seminářů pro pedagogy a ředitele škol. Více informací na www.cestadomu.cz/pedagogove

NOVÁ EDIČNÍ ŘADA – PUBLICISTICKÉ SEŠITY

V roce 2024 vyjde:

Smrt a umírání v různých náboženských a etnických kulturách

Záznam **seminářů** pořádaných v roce 2022 ve vzdělávacím centru Cesty domů najdete na YouTube:

Křesťanství - https://www.youtube.com/watch?v=5dXkA_aJc24

Judaismus - <https://www.youtube.com/watch?v=uMqXnxY7IOI>

Romové - <https://www.youtube.com/watch?v=4haocCUq6el&t=2s>

Vietnamci - https://www.youtube.com/watch?v=RAkC_1fkZKY

Náhlá úmrtí

Nejen o Cestě domů – příběhy a úvahy

Martina Špinková, Irena Zavadová

Letecký motor ve dřezu

- kniha rozhovorů zakladatelky CD a primářky
- osobní i pracovní zkušenosti
- o nemoci, duši, humoru, „dobrém lékaři“, kráse, loučení aj.
- příběhy pacientů

Záznam diskuse s autorkami ke knize v kavárně
Dejvického divadla

<https://www.youtube.com/watch?v=CACSDd-hal&t=3s>

SLEVA!

Martina Špinková

Malé dobré zprávy

- laskavé a krátké příběhy pacientů CD

BROŽURY - Podpora při domácí péči

Průvodce domácí péčí

pro ty, kteří péči zvažují
pro ty, kteří ji poskytují
56 stran

- pro pečující
- organizace péče, praktické rady, kontakty

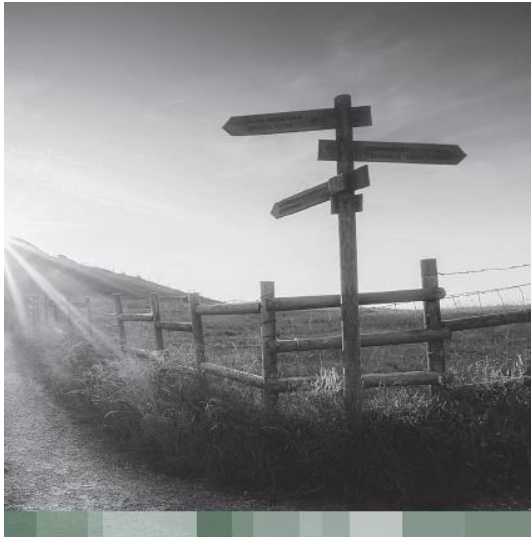

Jak být nablízku

provázání posledními týdny a dny života
28 stran

- pro pečující o umírající
- provázání posledními dny a týdny života

BROŽURY - Podpora po ztrátě

MŮŽEME VÁM PORADIT?

Malá praktická pomoc v těžké době po úmrtí blízkého člověka, kdy je třeba vyřídit mnoho neodkladných úředních záležitostí

Můžeme vám poradit?

Malá praktická pomoc v těžké době po úmrtí blízkého člověka, kdy je třeba vyřídit mnoho neodkladných úředních záležitostí

28 stran

- praktické rady po smrti člena rodiny
- kam se obrátit, jaké úřady navštívit a co zařídit

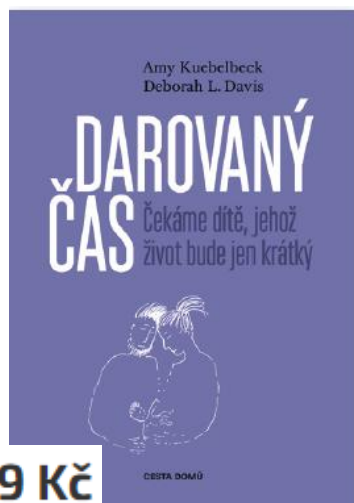

V době zármutku

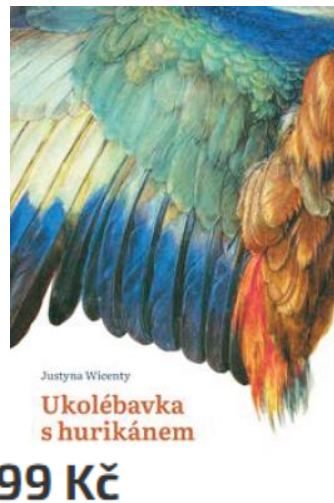
těm, kteří ztratili blízkého člověka
těm, kteří je provázejí

- pro truchlící
- průvodce dobou po úmrtí

KNIHY VE SLEVĚ

99 Kč

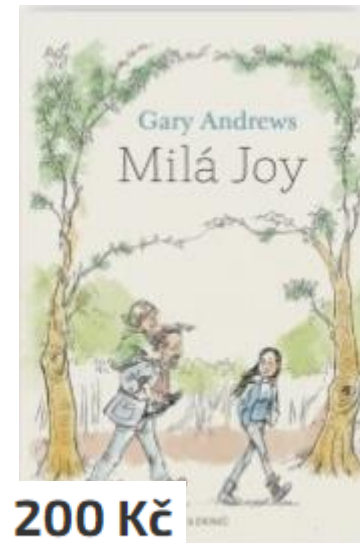
99 Kč

49 Kč

250 Kč

200 Kč

49 Kč

49 Kč

150 Kč

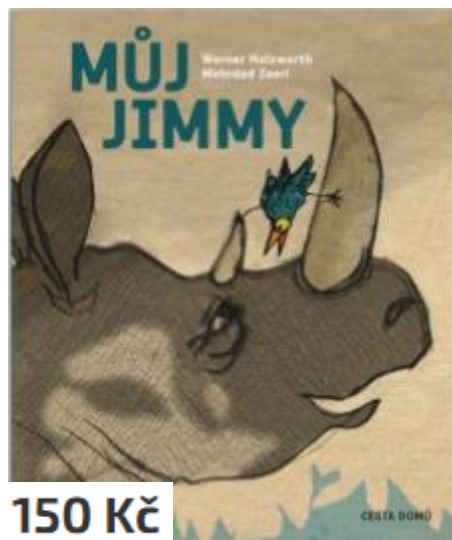
99 Kč

150 Kč

150 Kč

150 Kč

150 Kč

590 Kč
-74%

100 Kč

150 Kč

99 Kč

49 Kč

150 Kč

550 Kč
-72%

OTÁZKY? Ptejte se! Odpovíme.

Ptáme se my.

Jaká **témata** vám v literatuře o závěru života **chybí**?

Jsou případně jiná **další těžká témata**, kde byste ocenili nové tituly?

Máte tipy v zahraniční literatuře, která myslíte, že by byla vhodná i vydat v češtině?

DĚKUJEME ZA POZORNOST

KDYBY VÁS JEŠTĚ COKOLIV ZAJÍMALO, PTEJTE SE, PIŠTE, JSME TU PRO VÁS!

nakladatelstvi@cestadomu.cz nebo vzdelavani@cestadomu.cz

Adéla Procházková, šéfredaktorka
adela.prochazkova@cestadomu.cz

Markéta Čábelová, redaktorka
marketa.cabelova@cestadomu.cz

Vendula Bednářová, specialistka vzdělávání
vendula.bednarova@cestadomu.cz